The Belgic Confession of Faith
(Odia)

ବେଲଜିୟମରେ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ୱିକାରୋକ୍ତି

Translated in Odia by:

Five SOLAS India Translation Society

www.fivesolasindia.com

ବେଲଜିୟମରେ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ୱିକାରୋକ୍ତି |

୧୬୧୮ ଏବଂ ୧୬୧୯ ରେ ଡୋ.ଡ୍ରେକ୍ଟ ଠାରେ ଆୟୋଜିତ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଧାର୍ମିକ ସଭାରେ ସଂଶୋଧନ ।

ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡର ସଂସ୍କାରିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡିକର ତତ୍ତ୍ୱିକ ମାନଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବ ପୁରାତନ ହେଉଛି ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଲାଟିନ୍ ନାମକ କନଫେସିଓ ବେଲଜିକା, ଯାହା ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ୱୀକୃତି ପରେ ସାଧାରଣତଃ ବେଲଜିୟମ୍ ସ୍ୱୀକୃତି ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା | ବେଲଜିକା ଲୋୟଲାଣ୍ଡ ଏବଂ ସମଗ୍ର ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡକୁ ସୂଚିତ କରିଛି, ଉଭୟ ଉତ୍ତର ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ, ଯାହା ଆଜି ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଏବଂ ବେଲଜିୟମରେ ବିଭକ୍ତ | ବେଲଜିୟମ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ନାମଗୁଡ଼ିକରେ ୱାଲୁନ୍ ସ୍ୱିକାରୋକ୍ତି ଏବଂ ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡ ସ୍ୱିକାରୋକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ |

ସ୍ୱିକାରୋକ୍ତିର ମୁଖ୍ୟ ଲେଖକ ଥିଲେ ଗାଇଡୋ ଡି ବ୍ରସ (୧୫୨୨-୧୫୬୭), ସଂସ୍କାରିତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନର ଏକ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ | ଶହଳସହ ଶତାବ୍ଦୀରେ ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡର ସଂସ୍କାରିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡିକ ରୋମାନ୍ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ସହଯୋଗୀ ସ୍ପେନର ଦୀତ୍ୱିୟ ଫିଲିପଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଯାତନାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ। ଲୋଲାଣ୍ଡରେ ସଂସ୍କାରିତ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ନିର୍ଯାତିତ ଗୋଷ୍ଠି ପାଇଁ ଏକ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ରୂପେ ଯେଉଁମାନେ କ୍ରୁଶ ତଳେ ତଥାକଥିତ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠନ କରିଥିଲେ, ଡି ବ୍ରସ୍ ୧୫୬୧ ମସିହାରେ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଭାଷାରେ ଏହି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ଡି ବ୍ରସ ସମ୍ଭବତ ଆପଣା ସହଯୋଗୀପାଳକମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଯାତକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରମାଣେ ସଂସ୍କାରିତ ବିଶ୍ୱାସର ଅନୁଗାମୀମାନେ ସେପାରି ବିଦ୍ରୋହୀ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆଇନ ପାଳନ କରୁଥିବା ନାଗରିକ, ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ବାଇବଲ ବିଶ୍ୱାସୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି। ଉକ୍ତ ସ୍ୱୀକାରକ୍ତିଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରଚନା ଭାବରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ଗାଲିକ୍ ସ୍ୱିକାରକ୍ତି ଢଙ୍ଗରେ ଗଠନ ହୋଇଥିଲା, ୧୫୫୯ରେ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ସଂସ୍କାରିତ ଏକ ସ୍ୱୀକାରକ୍ତି, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ରୂପରେଖା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲା | ମୌଳିକ ଭାବରେ, ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ଯାହା ସଂସ୍କାରିତ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଈଶ୍ବର ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଷଷ୍ଠ ଲୋସି ପାରମ୍ପାରିକ ତତ୍ତ୍ୱ କ୍ରମ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା -ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତତ୍ତ୍ୱ (ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧-୧୧), ମନୁଷ୍ୟ (ମନୁଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୨-୧୫), ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୬-୨୧), ପରିତ୍ରାଣ (ପରିତ୍ରାଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨-୨୬), ମଣ୍ଡଳୀ (ମଣ୍ଡଳି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୭-୩୫), ଏବଂ ଯୁଗାନ୍ତ ବିଷୟ (ଯୁଗାନ୍ତ ବିଷୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୩୭) | ପଦ ୩୬ ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ସରକାରଙ୍କ ଈଶ୍ବରତତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରକୃତିକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରେ | ଏକ ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ତତ୍ତ୍ୱିକ କ୍ରମ ଅନୁସରଣ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ୱୀକାର ଏକ ଉଷ୍ମ ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆତ୍ମାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସର୍ବନାମ "ଆମେ" ଉଚ୍ଚାରଣର ବାରମ୍ବାର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଏହା ସୁବିଧା ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ, ୧୬୬୨ରେ ଏକ କପି ରାଜା ଦ୍ୱିତୀୟ ଫିଲିପଙ୍କୁ ଏକ ଠିକଣା ସହିତ ପଠାଗଲା ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସରକାରଙ୍କୁ ମାନିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପିଠିରେ କୋରଡ଼ା ମାଡ, ଜିଭକୁ ଛୁରୀଧାର, ମୁଖକୁ ବନ୍ଧନ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ସମର୍ପିତ, ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ଜଣା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ କ୍ରୁଶକୁ ନେଇ ନିଜକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଉକ୍ତ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟକୁ କଦାପି ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ନାହିଁ | ସ୍ୱୀକାର କିମ୍ବା ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ସ୍ପେନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହ ବିରୋଧିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହନଶୀଳତାର ଫଳ ଦେଇ ନଥିଲା। ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ଡି ବ୍ରସ୍ ନିଜେ ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଶହୀଦ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ରକ୍ତରେ ମୋହର କରିଥିଲେ। ତଥାପି, ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ତତ୍ତ୍ୱିକ ମାନଦଣ୍ଡ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଏବଂ ଜାରି ରହିବ ଯାହାକି ସଂସ୍କାରିତ ତତ୍ତ୍ୱର ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବକ୍ତବ୍ୟ ଭାବରେ ଛିଡା ହୋଇଛି |

୧୫୬୨ ମସିହାରେ ଡଚ୍ ଭାଷାରେ ଏହାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅନୁବାଦ ପରେ ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡର ସଂସ୍କାରିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ବେଲଜିୟମ୍ ସ୍ୱୀକୃତି ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା | ୧୫୬୬ ମସିହାରେ ଏହା ଆଣ୍ଟୱର୍ପର ସିନୋଦ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା | ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହା ସହଜ ସହ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ତିନି ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଜାତୀୟ ଡଚ୍ ସିନୋଦ ଦ୍ୱାରା ନିୟମିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା | ପାଠ୍ୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଶୋଧନ ପରେ, ସିନୋଦ ଅଫ୍ ଡର୍ଟ (୧୬୧୮-୧୬୧୯) ଏହାକୁ ଏକ ତତ୍ତ୍ୱିକ ମାନଦଣ୍ଡ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲା ଯେଉଁଥିରେ ସଂସ୍କାରିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡିକର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ଗୃହୀତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା |

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୧

କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ପରମେଶ୍ବର ଅଛନ୍ତି |

ଆମେ ସମସ୍ତେ ହୃଦୟ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ଏବଂ ମୁଖରେ ସ୍ୱୀକାର କରୁ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ସରଳ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ଯାହାକୁ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କହିଥାଉ; ଏବଂ ସେ ଅନନ୍ତ, ଅଗମ୍ୟ, ଅଦୃଶ୍ୟ, ଅକ୍ଷୟ, ଅସୀମ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନୀ, ନ୍ୟାୟୀ, ଉତ୍ତମ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମର ପ୍ରବାହିତ ଝର ଅଟନ୍ତି ।

୧) ଏଫିସୀୟ ୪:୬; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୬:୪; ୧ ତୀମଥି ୨:୫; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୮:୬

୨) ଯୋହନ ୪:୨୪

୩) ଯିଶାଇୟ ୪୦:୨୮

୪) ରୋମୀୟ ୧୧:୩୩

୫) ରୋମୀୟ ୧:୨୦

୬) ମାଲାଖି ୩:୬
୭) ଯିଶାଇୟ ୪୪:୬
୮) 1 ତୀମଥି ୧:୧୭
୯) ଯିରିମିୟ ୧୨:୧
୧୦) ମାଥିଉ ୧୯:୧୭
୧୧) ଯାକୁବ୧:୧୭; 1 ଇତିହାସ ୨୯:୧୦-୧୨

ଅନୁଛେଦ:୨

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମ ପାଖରେ କିପରି ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଛି

ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ମାଧ୍ୟମରେ ଜାଣୁ: ପ୍ରଥମତଃ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟି, ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଶାସନ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା; ଯାହା ଆମ ଆଖି ଆଗରେ ଏକ ଅତି ସୁନ୍ଦର ପୁସ୍ତକ ରୂପରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ, ଛୋଟ ଏବଂ ବଡ, ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରକୃତି ଆମକୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଆଗେଇ ନିଅନ୍ତି; ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଅଦୃଶ୍ୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ, ଯଥା, ତାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟତା (ରୋମୀ.୧:୨୦) | ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମାନବ ଜାତିକୁ ହୃଦବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ, ଏବଂ ବିନା ବାହାନାରେ ଛାଡିଦିଅ |

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ସେ ନିଜକୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାନ୍ତି; ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଏହି ଜୀବନରେ, ତାଙ୍କ ଗୌରବ ଏବଂ ଆମର ପାୟତ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ଆବଶ୍ୟକ ।

୧) ଗୀତସଂହିତା ୧୯:୨; ଏଫିସୀୟ ୪:୬
୨) ଗୀତସଂହିତା ୧୯୮; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୨:୬

ଅନୁଛେଦ:୩

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ

ଆମେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ ଯେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛା ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିତରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବା କଥା କହିଥିଲେ, ଯେପରି ପ୍ରେରିତ ପିତର କହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ପରେ ପରମେଶ୍ୱର, ଏକ ବିଶେଷ ଯତ୍ନରୁ ଯାହା ସେ ଆମ ପାଇଁ ଏବଂ ଆମର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ, ତାଙ୍କର ସେବକ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ଲେଖିବା

ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ନିଜେ ନିଜ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ଆଇନର ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର-ଫଳକ ଲେଖିଥିଲେ। ତେଣୁ ଆମେ ଏହିପରି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର ବୋଲି କହିଥାଉ |

୧) ପିତର ୧:୨୧
୨) ଯାତ୍ରା ୨୪:୪; ଗୀତସଂହିତା ୧୦୨:୧୯; ହବବାକୁକ୍ ୨:୨ ୩) ୨ ତୀମଥି ୩:୧୬; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୧୧
୪) ଯାତ୍ରା ୩୧:୧

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୪
ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାମାଣିକ ପୁସ୍ତଗୁଡ଼ିକ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକର ସାମିଷ୍ଟି, ଯଥା - ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ, ଯାହା ମାନଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଗୃହିତ, ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ | ଏହିପରି ଭାବରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନାମିତ |

ପୁରାତନ ନିୟମର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି: ମୋଶାଙ୍କର ପାଞ୍ଚଟି ପୁସ୍ତକ ଯଥା - ଆଦିପୁସ୍ତକ, ଯାତ୍ରା, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ, ସଂଖ୍ୟା, ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ; ଯିହୋଶୂୟ, ବିଚାରକର୍ତ୍ତା, ରୂତ, ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ, ଦୁଇଟି ରାଜାବଳୀ, ଇତିହାସ ର ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ, ସାଧାରଣତଃ ପାରାଲିପୋମେନନ୍ କୁହାଯାଏ, ପ୍ରଥମ ଏଜ୍ରା, ନିହିମିୟା, ଏଷ୍ଟର, ଆୟୁବ, ଦାଉଦଙ୍କ ଗୀତସଂହିତା, ଶଲୋମନଙ୍କର ତିନିଟି ପୁସ୍ତକ, ଯଥା, ହିତୋପଦେଶ, ଉପଦେଶକ, ଏବଂ ପରମ ଗୀତ; ଚାରିଜଣ ମହାନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶାଇୟ, ଯିରିମିୟ, ଯିହିଜିକଲ ଏବଂ ଦାନିୟେଲ; ଏବଂ ବାରଜଣ ଛୋଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯଥା ହୋଶେୟ, ଯୋୟେଲ, ଆମୋଷ, ଓବଦୀୟ, ଯୂନସ, ମୀଖା, ନାହମ୍, ହବକ୍କୁକ୍, ସିଫନିୟ, ହାଗୟ, ଜିଖରିୟ ଏବଂ ମାଲାଖି।

ନୂତନ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି: ଚାରିଜଣ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ, ଯଥା - ମାଥୀଉ, ମାର୍କ, ଲୁକ, ଏବଂ ଯୋହନ; ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ; ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ଚଉଦଟି ପତ୍ର, ଯଥା, ଗୋଟିଏ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଦୁଇଟି କରିନ୍ଥୀୟଙ୍କ ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ଗାଲାତୀୟ, ଗୋଟିଏ ଏଫିସୀୟ, ଗୋଟିଏ ଫିଲିପ୍‌ପୀୟ, ଗୋଟିଏ କଲସୀୟଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଦୁଇଟି ଥେସଲନୀକୀୟଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଦୁଇଟି ତୀମଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଗୋଟିଏ ତୀତସଙ୍କୁ, ଗୋଟିଏ ଫିଲିମୋନକୁ ଓ ଗୋଟିଏ ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ; ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ସାତୋଟି ପତ୍ର, ଯଥା, ଗୋଟିଏ ଯାକୁବଙ୍କର, ପିତରଙ୍କର ଦୁଇଟି, ଯୋହନଙ୍କର ତିନୋଟି, ଯିହୁଦାର ଗୋଟିଏ; ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ |

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୫
କେଉଁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡିକ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି |

ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଭିତ୍ତିଭୂମି ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ଏବଂ କେବଳ ପବିତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରାମାଣିକ ଭାବରେ; ଏଥିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ବିନା ସନ୍ଦେହରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ କିଛିବି ନୁହେଁ କାରଣ ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ କରେ, କିନ୍ତୁ ବିଶେଷତଃ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମ ହୃଦୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ପ୍ରମାଣ ବହନ କରନ୍ତି | କାହିଁକି ନା ଅନ୍ଧମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେଉଅଛି |

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୬

ଗୃହିତ ଏବଂ ଅପୋକ୍ରିଫାଲ୍ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ |

ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଅପୋକ୍ରିଫାଲ୍, ଅର୍ଥାତ୍, ଏସଡ୍ରାସର ତୃତୀୟ ତଥା ଚତୁର୍ଥ ପୁସ୍ତକ, ଟୋବିୟସ୍, ଜୁଡିଥ୍, ଜ୍ଞାନ, ଯୀଶୁ ସିରାଚ୍, ବାରୁକ୍, ଏଷ୍ଟର୍ ପୁସ୍ତକର ପରିଶିଷ୍ଟ, ଅଗ୍ନି କୁଣ୍ଡରେ ତିନି ପିଲାଙ୍କ ଗୀତ, ସୁଜାନାର ଇତିହାସ, ବେଲ୍ ଏବଂ ଡ୍ରାଗନ୍, ମାନାସଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ମେକାବିସର ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକଗୁଡିକରୁ ପୃଥକ କରିଥାଉ | ଯାହା ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ପଢିପାରେ ଏବଂ ଏଥିରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନେଇପାରେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପ୍ରମାଣିତ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସହମତ ଅଟନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପରି ଶକ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ଯେପରି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମର ଯେକୌଣସି ବିନ୍ଦୁକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିପାରିବା; ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ପବିତ୍ର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ବହୁତ କମ୍ |

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୭

ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଯଥେଷ୍ଟ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସର ଏକମାତ୍ର ନିୟମ;

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ସେହି ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ୍ ସେଥିରେ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି | କାହିଁକି ନା ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଆରାଧନା କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ବର ଆମ ଠାରୁ ଆଶା କରନ୍ତି, ତାହା ବିସ୍ତାରରେ ଲେଖା ଯାଇଅଛି, ଏହା ଯେକୌଣସି ଲୋକ, ଏହିପରି ସେ ପ୍ରେରିତ କିଅବା ପାଉଲ କହିଲେ ବୋଲି ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କିଛି ଯୋଡିବା ଅବା କିଛି କାଟିବା ମନା, ଏଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉ ଅଛି ଯେ ଏଥିରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଏବଂ ପୂର୍ଣଚ୍ଛେଦ ଅଟେ ।

ଆମେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ଲେଖାକୁ ସମାନ ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରୁନାହୁଁ, ଯଦିଓ ଏହି ଲୋକମାନେ ସେହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର ସହିତ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବେ; କିମ୍ବା ଆମେ ରୀତିନୀତି କିମ୍ବା ବହୁ ଜଣାତ, କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀନତା, କିମ୍ବା ସମୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, କିମ୍ବା ପରିଶୋଧ, ଆଦେଶ, କିମ୍ବା ନିୟମକୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ

ନିୟମ ସହିତ ସମାନ ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ସତ୍ୟ ସର୍ବୋପରି; କାରଣ ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିଜେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଏବଂ ଅସାର ଅପେକ୍ଷା ବୃଥା। ଅତଏବ, ପ୍ରେରିତମାନେ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ଏହି ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ନିୟମ ସହିତ ଯାହା ସହମତ ନୁହଁନ୍ତି, ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି କହିଥାଉ, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କର ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଟନ୍ତି କି? ଠିକ୍ ସେହିପରି, ଯଦି ତୁମ ପାଖକୁ କେହି ଆସେ, ଏବଂ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଆଣେ ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତୁମ ଘରେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ |

୧) ରୋମୀୟ ୧୫:୪; ଯୋହନ ୪:୨୫; ୨ ତୀମଥି ୩:୧୫-୧୭; ୧ ପିତର ୧:୧; ହିତୋପଦେଶ ୩୦:୫; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୧୮; ଯୋହନ ୧୫:୧୫; ପ୍ରେରିତ ୨:୨୭

୨) ୧ ପିତର ୪:୧୧; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୫:୨-୩; ୨ ତୀମଥି ୩:୧୪; ୧ ତୀମଥି ୧:୩; ୨ଯୋହନ ୧୦

୩) ଗାଲାତୀୟ ୧:୮-୯; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୫:୨; ପ୍ରେରିତ ୨୬:୨୨; ରୋମୀୟ ୧୫:୪; 1 ପିତର ୪:୧୧; ୨ ତୀମଥି ୩:୧୪

୪) ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୧୨:୩୨; ହିତୋପଦେଶ ୩୦:୬; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୧୮; ଯୋହନ ୪:୨୫

୫) ମାଥିଉ ୧୫:୩; ୧୭:୫; ମାର୍କ ୭:୭; ଯିଶାଇୟ ୧:୧୨; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୪

୬) ଯିଶାଇୟ ୧:୧୨; ରୋମୀୟ ୩:୪; ୨ ତୀମଥି ୪:୩-୪

୭) ଗୀତସଂହିତା ୬୨:୧୦

୮) ଗାଲାତୀୟ ୬:୧୬; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୩:୧୧; ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୨:୨

୯) ୧ ଯୋହନ ୪:୧

୧୦) ୨ ଯୋହନ ୧୦

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୮

ବଶିଷ୍ଟ୍ୟତାରେ ଈଶ୍ୱର ଏକ, ତଥାପି ତିନି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ସତ୍ୟ ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଆମେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ଯିଏ ଗୋଟିଏ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ପ୍ରକୃତରେ, ସତ୍ୟରେ, ଏବଂ ଅନନ୍ତ କାଳରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ସେମାନଙ୍କର ଅସଂକ୍ରମଣଶୀଳ ଗୁଣ ଅନୁଯାୟୀ; ଯଥା, ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା | ପିତା ସମସ୍ତ ବିଷୟର କାରଣ, ଉତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଆରମ୍ଭ, ଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଦୃଶ୍ୟ; ପୁତ୍ର ହେଉଛି ପିତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି; ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଏବଂ ବଳ, ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ । ତଥାପି, ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତିନୋଟିରେ ବିଭକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ପିତା, ପୁତ୍ର, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ; କିନ୍ତୁ ଏପରି ଜ୍ଞାନରେ ଯେ ଏହି ତିନି ଜଣ କେବଳ ଏକ ହିଁ ପରମେଶ୍ବର ଅଟନ୍ତି | ଅତଏବ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପିତା ପୁତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ପିତା ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବରେ,

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପିତା କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି। ତଥାପି, ଏହିପରି ପୃଥକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଭାଜିତ କିମ୍ବା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ନୁହଁନ୍ତି; କାରଣ ପିତା ଶରୀର ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାଁନ୍ତି, କେବଳ ପୁତ୍ର । ପିତା ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିନା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବିନା କେବେ ଅଲଗା ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି। କାରଣ ସେମାନେ ତିନି ଜଣ ସମସ୍ତେ ସମ-ଜାତୀୟ ଏବଂ ଅନୀର୍ବାଯ୍ୟ | ତାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ଶେଷ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ, ସତ୍ୟରେ, ଶକ୍ତିରେ, ଉତ୍ତମତାରେ ଏବଂ ଦୟାରେ ଏକା ଅଟନ୍ତି ।

୧) ଯିଶାଇୟ ୪୩:୧୦
୨) 1 ଯୋହନ ୫:୭; ଏବ୍ରୀ ୧:୩
୩) ମାଥିଉ ୨୮:୧୯ |
୪) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୮:୬; କଲସୀୟ ୧:୧୬
୫) ଯୋହନ ୧:୧-୨; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୯:୧୩; ହିତୋପଦେଶ ୮:୧୨
୬) ହିତୋପଦେଶ ୮:୧୨,୨୨
୭) କଲସୀୟ ୧:୧୫; ଏବ୍ରୀ ୧:୩
୮) ମାଥିଉ ୧୨:୨୮
୯) ଯୋହନ ୧୫:୨୬; ଗାଲାତୀୟ ୪:୬
୧୦) ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୬-୭; ଗାଲାତୀୟ ୪:୪; ଯୋହନ ୧:୧୪

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୯

ଏକ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ପୂର୍ବ ଉଲେଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦର ପ୍ରମାଣ

ଏହି ସବୁ ଆମେ ଜାଣୁ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଲେଖାର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପରି, ଏବଂ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆମେ ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁଭବ କରୁ | ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯାହା ଆମକୁ ଏହି ପବିତ୍ର ତ୍ରିଶକ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଶିଖାଏ, ପୁରାତନ ନିୟମର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ଯାହା ଗଣନା କରିବାନିମନ୍ତେ ଏତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚତୁରତା ଏବଂ ବିଚାର ସହିତ ବାଛିବା | ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୬-୨୭ରେ, ଈଶ୍ବର କୁହନ୍ତି: ଆସନ୍ତୁ ଆମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଇତ୍ୟାଦି | ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତୀରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁରୁଷ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ | ଏବଂ ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୨୨ "ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ବୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ହୋଇଅଛି," | ଏହି କଥାରୁ, ଆସନ୍ତୁ ଆମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱରେ ଜଣେରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ କୁହନ୍ତି ଈଶ୍ବର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେ ଏକତାକୁ ବୁଝାଏ | ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସେ କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି ତାହା କହି ନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଯାହା ଆମକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ ତାହା ନୂତନରେ ଅତି ସରଳ ଅଟେ |

କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯର୍ଦନରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ, ପିତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା, ସେ କହିଲେ ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର: ପୁତ୍ର ପାଣିରେ ଦେଖାଗଲା, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କପୋତ ଆକାରରେ ଦେଖାଗଲା | ଏହି ଧର୍ମ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ | ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ବାପ୍ତିଜିତ କର | ଲୂକ ସୁସମାଚାରରେ, ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ଦୂତ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାତା ମରିୟମଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କଲେ: ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବେ, ଏବଂ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଶକ୍ତି ଆପଣଙ୍କୁ ଛାଇ ଦେବ, ତେଣୁ ସେହି ପବିତ୍ର ଜଣ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ହେବ । ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଡାକିବେ । ସେହିପରି ଭାବରେ, ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃପା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ, ଏବଂ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ସହଭାଗିତା ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିବ ଏବଂ ତିନି ଜଣ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରେକର୍ଡ କରନ୍ତି, ପିତା, ବାକ୍ୟ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଏବଂ ଏହି ତିନି ଏକ ଅଟନ୍ତି | ଯେଉଁ ସବୁ ଜାଗାରେ ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ କେବଳ ଏକ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବୈସିଷ୍ଟିୟତାରେ ତିନି ଜଣ ଅଛନ୍ତି | ଏବଂ ଯଦିଓ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱ ସମସ୍ତ ମାନବୀୟ ବୁଝାମଣାରୁ ବହୁଉର୍ଦ୍ଧରେ ତଥାପି ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଉପକାର ପାଇବାକୁ ଆଶା କରୁ |

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆମକୁ ଏହି ତିନି ଜଣଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ | ପିତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କୁହାଯାଏ; ପୁତ୍ର ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଆମର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ମୁକ୍ତିଦାତା; ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମର ପବିତ୍ର କର୍ତ୍ତା ହୃଦୟରେ ବାସ କରି ଆତ୍ମକୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି ।

ପବିତ୍ର ତ୍ରିଶକ୍ତିଙ୍କର ଏହି ଉପଦେଶ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯିହୂଦୀ, ମହମ୍ମଦ, ଏବଂ କେତେକ ମିଥ୍ୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏବଂ ଭଣ୍ଡଶିକ୍ଷକମାନେ ଯଥା, ମାର୍ସିଅନ୍, ମାନସ, ପ୍ରକ୍ସିୟସ୍, ସାବେଲିୟସ୍, ସାମୋସେଟେନସ୍ ଆରିୟାସ ଏବଂ ଏହିଭଳି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମ ଯାଜକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ; ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଜାରି ରଖିଛି । ଅତଏବ, ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ତିନୋଟି ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ଯଥା, ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ, ନିସ୍ ଏବଂ ଆଥାନାସିୟସ୍; ସେହିଭଳି, ଯାହା ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ପ୍ରାଚୀନ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତ ହୋଇଅଛି |

୧) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୬-୨୭
୨) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୨୨
୩) ମାଥିଉ ୩:୧୬-୧୭
୪) ମାଥିଉ ୨୮:୧୯
୫) ଲୂକ ୧:୩୫

୬) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୩:୧୩

୭) 1 ଯୋହନ ୫:୭

୮) ଗୀତସଂହିତା ୪୫:୮; ଯିଶାଇୟ ୬୧:୧

୯) ଉପଦେଶକ ୧୨:୩; ମାଲାଖି ୨:୧୦; ୧ ପିତର ୧:୨

୧୦) 1 ପିତର ୧:୨; ୧ ଯୋହନ ୧:୭; ୪:୧୪

୧୧) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୬:୧୧; ୧ ପିତର ୧:୨; ଗାଲାତୀୟ ୪:୬; ତୀତସ ୩:୫; ରୋମୀୟ ୮:୯; ଯୋହନ ୧୪:୧୬

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୧୦

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଅନନ୍ତ/ଶାଶ୍ୱତ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି |

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାଙ୍କର ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରକୃତି ଅନୁଯାୟୀ, ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଭାବେ ଅନନ୍ତକାଳରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ, ସୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା ନିର୍ମିତ ହୋଇନଥିଲେ (ନଚେତ ସେ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ହୁଅାନ୍ତେ), କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କ ସହ ସମଜାତି ଏବଂ ସହଭାଗୀ, ଏହାର ଭାବମୂର୍ତ୍ତି | ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପ୍ରକାଶନ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗୌରବର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା, ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ | ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, କେବଳ ସେହି ସମୟରୁ ନୁହେଁ ଯେbe ସେ ଆମ ପ୍ରକୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତକାଳରୁ,ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ଏକାଠି ତୁଳନା କରାଯାଏ, ଆମକୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ମୋଶା କହିଛନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ବର ଜଗତକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯୋହନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ଯାହାକୁ ସେ ଈଶ୍ବର ବୋଲି କୁହନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେରିତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ବର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ସେହିଭଳି, ପରମେଶ୍ୱର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ତେଣୁ ଏହା ଅନୁସରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପରମେଶ୍ବର, ବାକ୍ୟ, ପୁତ୍ର ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ସମୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା | ଅତଏବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ମୀଖା କହିଛନ୍ତି "ତାଙ୍କର ଗତିପଥ ଅନନ୍ତକାଳରୁ ଚାଲିଆସିଛି" ଏବଂ ପ୍ରେରିତ କହିଛନ୍ତି "ତାଙ୍କର ଦିନର ଆରମ୍ଭ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜୀବନର ଶେଷ ନାହିଁ" | ଅତଏବ, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ସତ୍ୟ, ଅନନ୍ତ ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ବର, ଯାହାକୁ ଆମେ ଡାକୁ, ଉପାସନା ଏବଂ ସେବା କରୁ ।

୧) ଯୋହନ ୧:୧୮,୪୯

୨) ଯୋହନ ୧:୧୪; କଲସୀୟ ୧:୧୫

୩) ଯୋହନ ୧୦:୩୦; ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୬

୪) ଯୋହନ ୧:୨; ୧୭:୫; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୮

୫) ଏବ୍ରୀ ୧:୩

୬) ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୬

୭) ଯୋହନ ୮:୨୩,୫୮; ୯:୩୫-୩୭; ପ୍ରେରିତ ୮:୩୭; ରୋମୀୟ ୯:୫

୮) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨

୯) ଯୋହନ ୧:୩

୧୦) ଏବ୍ରୀ ୧:୨

୧୧) କଲସୀୟ ୧:୧୬

୧୨) କଲସୀୟ ୧:୧୬

୧୩) ମୀଖା ୫:୨

୧୪) ଏବ୍ରୀ ୭:୩

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୧୧

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏକ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଅନନ୍ତ/ଶାଶ୍ଵତ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି

ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଏବଂ ସ୍ଵୀକାର ମଧ୍ଯ କରୁ ଯେ ଅନନ୍ତକାଳରୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ନାହିଁ, ରଚନା ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜନ୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ, କେବଳ ଉଭୟଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ହୋଇଥାଏ; ଯିଏ ପବିତ୍ର ତ୍ରିଶକ୍ତିର ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ମହତ୍ଵ, ମହିମା ଏବଂ ଗୌରବ; ଏବଂ ତେଣୁ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ପରି ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଈଶ୍ବର ଅଟନ୍ତି |

୧) ଗୀତସଂହିତା ୩୩:୬,୧୭; ଯୋହନ ୧୪:୧୬

୨) ଗାଲାତୀୟ ୪:୬; ରୋମୀୟ ୮:୯; ଯୋହନ ୧୫:୨୬

୩) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨; ଯିଶାଇୟ ୪୮:୧୬; ୬୧:୧; ପ୍ରେରିତ ୫:୩-୪; ୨୮:୨୫; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୩:୧୬; ୬:୧୯; ଗୀତସଂହିତା ୧୩୯:୭

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୧୨

ସୃଷ୍ଟି

ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଯେ ପିତା, ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ସ୍ଵର୍ଗ, ପୃଥିବୀ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଯେମିତି ତାଙ୍କୁ ଠିକ ଲାଗୁଥିଲା । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ତାହାର ସୃଷ୍ଟି, ଆକୃତି, ରୂପ ଏବଂ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦେଇଥିଲେ। ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସେବା କରିପାରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟର ସେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଯୋଜନା ଏବଂ ଅସୀମ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇ ଶାସନ କରନ୍ତି |

ତାଙ୍କର ଦୂତ ହେବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ; ସେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମତା ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କାଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ କେତେକ ସେହି ଉତ୍ତମତାରୁ ଖସିଗଲେ ଯେଉଁଥିରେ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ବିନାଶରେ ନଷ୍ଟ କଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ, ସ୍ଥିର ରହିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଚାଲିଲେ | ଶୟତାନ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାମାନେ ଏତେ ଅପବିତ୍ର ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ ବିଷୟର ଶତ୍ରୁ ହୋଇ, ଯଥାସମ୍ଭବ ହତ୍ୟାକାରୀ ଭାବରେ ମଣ୍ଡଳୀ ତଥା ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ଷଡଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ; ଏବଂ ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଦ୍ଵାରା, ଅନନ୍ତ ବିଚାରଅଧୀନ ଦୋଷରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେ ସାଦ୍ଦୁକୀମାନଙ୍କର ତ୍ରୁଟିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏବଂ ଘୃଣା କରୁ, ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଦୂତମାନଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଅସ୍ବୀକାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ମାଣିକୀଙ୍କ ମଧ୍ଯ ଯେଉଁମାନେ ଶୟତାନମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ପତ୍ତି ଅଛି ଏବଂ, ଭ୍ରଷ୍ଟ ନହୋଇ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରକୃତିରୁ ଦୁଷ୍ଟ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି |

୧) ଆଦି ୧:୧; ଯିଶାଇୟ ୪୦:୨୬; ଏବ୍ରୀ ୩:୪; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୪:୧୧; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୮:୬; ଯୋହନ ୧:୩; କଲସୀୟ ୧:୧୬

୨) ଏବ୍ରୀ ୧:୩; ଗୀତସଂହିତା ୧୦୪:୧୦; ପ୍ରେରିତ ୧୭:୨୫

୩) ୧ ତୀମଥି ୪:୩-୪; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୯-୩୦; ୯:୨-୩; ଗୀତସଂହିତା ୧୦୪:୧୪-୧୫

୪) କରିନ୍ଥୀୟ ୩:୨୨; ୬:୨୦; ମାଥିଉ ୪:୧୦

୫) କଲସୀୟ ୧:୧୬

୬) ଗୀତସଂହିତା ୧୦୩:୨୦; ୩୪:୮; ୧୪୮:୨

୭) ଏବ୍ରୀ ୧:୧୪; ଗୀତସଂହିତା ୩୪:୮

୮) ଯୋହନ ୮:୪୪; ୨ ପିତର ୨:୪; ଲୂକ ୮:୩୧; ଯିହୁଦା ୬

୯) ମାଥିଉ ୨୫:୩୧

୧୦) ୧ ପିତର ୫:୮; ଆୟୁବ ୧:୭

୧୧) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୧; ମାଥିଉ ୧୩:୨୫; ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨: ୧୧; ୧୧:୩,୧୪

୧୨) ମାଥିଉ ୨୫:୪୧; ଲୂକ ୮:୩୦,୩୧

୧୩) ପ୍ରେରିତ ୨୩:୮

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୧୩

ଦିବ୍ୟ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଭାଗ୍ୟ କିମ୍ବା ସୁଯୋଗ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବିନା ଏହି ଜଗତରେ କିଛି ଘଟେ ନାହିଁ; ତଥାପି, ପରମେଶ୍ବର ନା se ପାପର ଲେଖକ ଅଟନ୍ତି କିଅବା ଘଟୁଥିବା ପାପ ନିମନ୍ତେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ | କାରଣ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତମତା ଏତେ ମହାନ୍ ଏବଂ ଅବୋଧଗମ୍ୟ ଯେ, ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦନା କରନ୍ତି, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି. ଏବଂ ସେ ଯାହା କରନ୍ତି ମାନବୀୟ ବୁଝାମଣାରେ ବାହାରେ, ଆମେ ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଏହାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅତି ନମ୍ରତା ଏବଂ ସମ୍ମାନ ସହିତ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ବିଚାରକୁ ପୂଜା କରିବୁ ଯାହା ଆମଠାରୁ ଲୁଚି ରହିଛି. ଆମେ ପ୍ରତିବାଧା ଅଟୁ ଯେ ସୀମା ଉଲଂଘନ ନକରି ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖିବା ପାଇଁ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଅଛି କେବଳ ତାହା ଶିଖିବୁ ।

ଏହି ତତ୍ତ୍ୱ ଆମକୁ ଅକଥନୀୟ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେହେତୁ ଆମକୁ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଘଟିପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମର ଅତି ଦୟାଳୁ ତଥା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଘଟେ, ଯିଏ ପିତା ତୁଲ୍ୟ ଆମର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ରଖନ୍ତି | ଆମର ମସ୍ତକର ଏମିତି ଗୋଟିଏ କେଶ ନାହିଁ (କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ଗଣନା କରିଛନ୍ତି) କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ପରା, ଆମ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିନା ଭୂମିରେ ପଡ଼ିପାରେ, ଯାହା ଉପରେ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ; ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ସେ ଶୟତାନ ଏବଂ ଆମର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଏତେ ଦମନ କରନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଅନୁମତି ବିନା ସେମାନେ ଆମକୁ ଆଘାତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ |
ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ବିଳାସପ୍ରୀୟ ଏପିକୋରିୟାନମାନଙ୍କ ସେହି ନିନ୍ଦନୀୟ ତ୍ରୁଟିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁ, ଯେଉଁମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ବର କିଛି ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ସୁଯୋଗରେ ଛାଡିଦିଅନ୍ତି |

୧) ଯୋହନ ୫:୧୭; ଏବ୍ରୀ ୧:୩; ହିତୋପଦେଶ ୧୬:୪; ଗୀତସଂହିତା ୧୦୪:୯ ଇତ୍ୟାଦି; ଗୀତସଂହିତା ୧୩୯:୨ ଇତ୍ୟାଦି

୨) ଯାକୁବ ୪:୧୫; ଆୟୁବ ୧:୨୧; ୧ ରାଜାବଳୀ ୨୨:୨୦; ପ୍ରେରିତ ୪:୨୮; ୧ ଶାମୁୟେଲ ୨:୨୫; ଗୀତସଂହିତା ୧୧୫:୩; ୪୫:୭; ଆମୋସ୍ ୩:୬; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୧୯:୫; ହିତୋପଦେଶ ୨୧:୧; ଗୀତସଂହିତା ୧୦୫:୨୫; ଯିଶାଇୟ ୧୦:୫-୭; ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୨:୧୧; ଯିହିଜିକଲ ୧୪:୯; ରୋମୀୟ ୧:୨୮; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୪୫:୮; ୧:୨୦; ୨ ଶାମୁୟେଲ ୧୬:୧୦; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୭:୨୦; ଗୀତସଂହିତା ୭୫:୭-୮; ଯିଶାଇୟ ୪୫:୭; ହିତୋପଦେଶ ୧୬:୪; ବିଳାପ ୩:୩୭-୩୮; ୧ ରାଜାବଳୀ ୨୨:୩୪,୩୮; ଯାତ୍ରା ୨୧:୧୩

୩) ମାଥିଉ ୮:୩୧,୩୨; ଯୋହନ ୩:୮

୪) ରୋମୀୟ ୧୧:୩୩-୩୪

୫) ମାଥିଉ ୮:୩୧; ଆୟୁବ ୧:୧୨; ୨:୬

୬) ମାଥିଉ ୧୦:୨୯-୩୦

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୧୪

ମନୁଷ୍ୟର ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ପତନ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଭଲ କ'ଣ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅକ୍ଷମତା |

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ପରମେଶ୍ବର ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୃଥିବୀର ଧୂଳିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ସାଦୃଶ୍ୟ, ଉତ୍ତମ, ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ପବିତ୍ରରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ସହମତ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି | କିନ୍ତୁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ସେ ଏହା ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ କି ନିଜର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଶୟତାନର କଥା ଶୁଣି ନିଜକୁ ପାପର ଅଧୀନ କଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଅଭିଶାପର ଶିକାର ହେଲେ. କାରଣ ଜୀବନର ଆଦେଶ ଯାହା ସେ ପାଏ ସେ ଉଲଂଘନ କଲେ; ଏବଂ ପାପ ଦ୍ୱାରା ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ପୃଥକ କଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ଥିଲା ।

ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରକୃତିକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରି ସେଥି ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜକୁ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ କଲେ | ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ସମସ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଦୁଷ୍ଟ, ବିକୃତ ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ, ସେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଉପହାର ହରାଇଲେ ଏବଂ କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ରଖିଲେ, ଯାହାକି ମନୁଷ୍ୟକୁ ବାହାନା ନକରି ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ | କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି, ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ର ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ: ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାରରେ ଝଲସି ଉଠେ, ଅନ୍ଧକାର ତାହା କରିପାରେ ନାହିଁ; ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ଥ ଯୋହନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନ୍ଧକାରର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି |

ଅତଏବ, ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ ଶିକ୍ଷକକୁ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ପାପର ଦାସ ଅଟେ ଏବଂ ସେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦତ ନ ହେବା ଯାଏ ସେ ନିଜେ କିଛି କରିପାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଯିଏ ଭାବେ ଯେ ସେ ନିଜେ କୌଣସି ଭଲ କାମ କରିପରେ, ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଛନ୍ତି, ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ମୋ ପାଖକୁ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ? ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ କିଏ ଗୌରବ ଦେବ, କିଏ ବୁଝିପାରେ ଯେ ଶାରୀରିକ ଭାବନା କରିବା ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁତା ଅଟେ? ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ କିଏ କହିପାରିବ, ଯେହେତୁ ପ୍ରାକୃତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ? ସଂକ୍ଷେପରେ, କିଏ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସାହସ କରେ, ଯେହେତୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆମେନିଜେ ନିଜ ବିଷୟରେ କିଛି ଭାବିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଆମର ସମର୍ଥ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱ ଅଟନ୍ତି? ଅତଏବ, ପ୍ରେରିତ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରି ରଖିବା ଉଚିତ୍, ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଇଚ୍ଛା ପାଇଁ ଆମ ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି | କାରଣ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ବୁଝାମଣା ସହିତ ଅନୁରୂପ ଇଚ୍ଛା କିମ୍ବା ବୁଝାମଣା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟଜୀବନରେରେ ଯାହା କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଲାବେଳେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ବିନା ତୁମେ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ |

୧) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୬; ଉପଦେଶକ ୭:୨୯; ଏଫିସୀୟ ୪:୨୪

୨) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୩୧; ଏଫିସୀୟ ୪:୨୪

୩) ଗୀତସଂହିତା ୪୯:୨୧; ଯିଶାଇୟ ୫୯:୨

୪) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୬,୧୭

୫) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୩,୭

୬) ଯିଶାଇୟ ୫୯:୨

୭) ଏଫିସୀୟ ୪:୧୮

୮) ରୋମୀୟ ୫:୧୨; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨:୧୭; ୩:୧7

୯) ରୋମୀୟ ୩:୧୦

୧୦ ପ୍ରେରିତ ୧୪:୧୬-୧୭; ୧୭:୨୭

୧୧) ରୋମୀୟ ୧:୨୦,୨୧; ପ୍ରେରିତ ୧୭:୨୭

୧୨) ଏଫିସୀୟ ୫:୮; ମାଥିଉ ୬:୨୩

୧୩) ଯୋହନ ୧:୫

୧୪) ଯିଶାଇୟ ୨୬:୧୨; ଗୀତସଂହିତା ୯୪:୧୧; ଯୋହନ ୮:୩୪; ରୋମୀୟ ୬:୧୭; ୭:୫,୧୭

୧୫) ଯୋହନ ୩:୨୭; ଯିଶାଇୟ ୨୬:୧୨

୧୬) ଯୋହନ ୩:୨୭; ୬:୪୪,୬୫

୧୭) ରୋମୀୟ ୮:୭

୧୮) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୧୪; ଗୀତସଂହିତା ୯୪:୧୧

୧୯) ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୩:୫

୨୦) ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୧୩

୨୧) ଯୋହନ ୧୫:୫

ଅନୁଛେଦ:୧୫

ମୂଳ ପାପ

ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଯେ ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଲଙ୍ଘନ ଦ୍ଵାରା ମୂଳ ପାପ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ପାଇଁ ବିସ୍ତାର ହୋଇଛି, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ଭ୍ରଷ୍ଟତା ଏବଂ ବଂଶଗତ ରୋଗ, ଯେଉଁଥିରେ ଶିଶୁମାନେ ନିଜ ମାତୃ ଗର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ସଂକ୍ରମିତ

ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟଜୀବନରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପାପ ସୃଷ୍ଟି କରେ | ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଏହି ମୂଳ ପରି ଥାଏ ଆଉ ତେଣୁକରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏତେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ପାଇ ଯଥେଷ୍ଟ। ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ୱାରା ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ରଦ୍ଧ କିମ୍ବା ଦୂର ହୁଏ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ପାପ ସବୁବେଳେ ଏହି ଦୁଃଖଦ ଉଛରେ ନିର୍ଝରରୁ ଜଳ ପରି ବାହାରିଥାଏ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦୟା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇଥାଏ | ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ପାପରେ ନିରାପଦରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ ଏହି ଭ୍ରଷ୍ଟତାର ଏକ ଭାବନା ସହ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ନେବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ଶରୀରରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାବ୍ୟକ୍ତ କରିବା | ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପେଲାଗୀୟମାନଙ୍କ ତ୍ରୁଟିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁ, ଯେଉଁମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ପାପ କେବଳ ଅନୁକରଣରୁ ହିଁ ଜାରିହୋଇଆସିଅଛି |

୧) ରୋମୀୟ ୫:୧୨,୧୩; ଗୀତସଂହିତା ୫୧:୭; ରୋମୀୟ ୩:୧୦; ଆଦି ୬:୩; ଯୋହନ ୩:୬; ଆୟୁବ ୧୪:୪
୨) ଯିଶାଇୟ ୪୮:୮; ରୋମୀୟ ୫:୧୪
୩) ଗାଲାତୀୟ ୫:୧୯; ରୋମୀୟ ୭:୮,୧୦,୧୩,୧୭-୧୮,୨୦,୨୩
୪) ଏଫିସୀୟ ୨:୩,୫
୫) ରୋମୀୟ ୭:୧୮,୨୪

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୧୬

ଅନନ୍ତ ଚୟନ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଆଦମଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଂଶଧର, ଆମର ପ୍ରଥମ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାପ ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ଏବଂ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ. ପରମେଶ୍ବର ତା'ପରେ ସେ ସ୍ୱୟଂ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ; ତାହା ହେଉଛି, ଦୟାଳୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ: ଦୟାଳୁ, ଯେହେତୁ ସେ ଏହି ବିନାଶରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ନ ଦେଖି, କେବଳ ଉତ୍ତମ ଅପରିବର୍ତ୍ତନ୍ୟ ପରାମର୍ଶରେ, ଆମ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି. ସେହିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପତନରେ ଏବଂ ବିନାଶରେ ଛାଡ଼ିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଜଡିତ କରିଛନ୍ତି |

୧) ରୋମୀୟ ୯:୧୮,୨୨-୨୩; ୩:୧୨
୨) ରୋମୀୟ ୯:୧୫-୧୬; ୧୧:୩୨; ଏଫିସୀୟ ୨:୮-୧୦; ଗୀତସଂହିତା ୧୦୦:୩; ୧ ଯୋହନ ୪:୧୦; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୩୨:୮; ୧ ଶାମୁୟେଲ ୧୨:୨୨; ଗୀତସଂହିତା ୧୧୫:୫; ମାଲାଖି ୧:୨; ୨ ତୀମଥି ୧:୯; ରୋମୀୟ

୮:୨୯; ୯:୧୧,୨୧; ୧୧:୫-୬; ଏଫିସୀୟ ୧:୪; ତୀତସ ୩:୪-୫; ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭; ୧୩:୪୮; ୨ ତୀମଥି ୨:୧୯-୨୦; ୧ ପିତର ୧:୨; ଯୋହନ ୬:୨୭; ୧୫:୧୬; ୧୭:୯

୩) ରୋମୀୟ ୯:୧୭,୧୮; ୨ ତୀମଥି ୨:୨୦

ଅନୁଛେଦ:୧୭

ପତିତ ମନୁଷ୍ୟର ପୁନରୁଦ୍ଧାର

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଆମର ଅତି ଦୟାଳୁ ପରମେଶ୍ବର ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଉତ୍ତମତାରେ, ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ସାମୟିକ ତଥା ଆଧାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଃଖୀ କରିଥିବାର ଦେଖି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଥରୁ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କରିବାନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କାଲେ ଯିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଠାରୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲାପରେ ସର୍ପର ମସ୍ତକୁ ଚୂର୍ନକରି ତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବେ |

୧) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୮-୯,୧୯; ଯିଶାଇୟ ୬୫:୧-୨

୨) ଏବ୍ରୀ ୨:୧୪; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୧୮; ଯିଶାଇୟ ୭:୧୪; ଯୋହନ ୭:୪୨; ୨ ତୀମଥି ୨:୮; ଏବ୍ରୀ ୭:୧୪; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୧୫; ଗାଲାତୀୟ ୪:୪

ଅନୁଛେଦ:୧୮

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅବତାର

ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ସେ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଅନନ୍ତ ପୁତ୍ର, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ, ସେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କଲେ | ସେ ଜଣେ ସେବକ ରୂପରେ ପରିଣତ ହେଲେ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ହୋଇଗଲେ, ପ୍ରକୃତ ମାନବ ପ୍ରକୃତିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏହାର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ସହିତ, ପାପ ବ୍ୟତୀତ, ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କୁମାରୀ ମରିୟମଙ୍କ ଗର୍ଭରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଗର୍ଭଧାରଣ କଲେ | ମନୁଷ୍ୟର ମାଧମ ବ୍ୟତିତ ସେ ନା କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ଭାବି ଥିଲେ ତାସହ ପ୍ରକୃତ ମାନବ ପ୍ରାଣକୁ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧି କରିଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ମଣିଷ ହୋଇପାରନ୍ତି | ଯେହେତୁ ଉଭୟ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ହଜି ଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସେ ଉଭୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବାହାନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା | ତେଣୁ ଆମେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ (ଆନାବାପ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ବିରୋଧ କରି, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ମାତାର ମାନବ ଶରୀର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି) ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କର ମାଂସ ଏବଂ ରକ୍ତରେ ଅଂଶୀଦାର

ହୋଇଛନ୍ତି; ସେ ମାଂସ ରୂପରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଅଣ୍ଟାର ଫଳ; ଶରୀର ଅନୁସାରେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; କୁମାରୀ ମରିୟମଙ୍କ ଗର୍ଭର ଏକ ଫଳ; ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା ଜାତ; ଦାଉଦଙ୍କର ଏକ ଶାଖା; ଜେସିର ମୂଳର ବୀଜ; ଯିହୁଦା ବଂଶରୁ ଜାତ । ଶରୀର ଅନୁଯାୟୀ ଯୀହୁଦୀୟ ବଂଶଧର; ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବଂଶଧର, ଯେହେତୁ ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବଂଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ରେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇଗଲେ, ପାପ ଶୂନ୍ୟ; ଯାହାଫଳରେ ସେ ଆମର ଇମାନୁଏଲ୍, ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ବର ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି |

୧) ଯିଶାଇୟ ୧୧:୧; ଲୂକ ୧:୧୫; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୬:୪; ୨ ଶାମୁୟେଲ ୭:୧୨; ଗୀତସଂହିତା ୧୩୨:୧୧; ପ୍ରେରିତ ୧୩:୨୩

୨) ୧ ତୀମଥି ୨:୫; ୩:୧୬; ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୭

୩) ଏବ୍ରୀ ୨:୧୪-୧୫; ୪:୧୫

୪) ଲୂକ ୧:୩୧,୩୪-୩୫

୫) ମାଥିଉ ୨୬:୩୮; ଯୋହନ ୧୨:୨୭

୬) ଏବ୍ରୀ ୨:୧୪

୭) ପ୍ରେରିତ ୨:୩୦

୮) ଗୀତସଂହିତା ୧୩୨:୧୧; ରୋମୀୟ ୧:୩

୯) ଲୂକ ୧:୪୨

୧୦) ଗାଲାତୀୟ ୪:୪

୧୧) ଯିରିମିୟ ୩୩:୧୫

୧୨) ଯିଶାଇୟ ୧୧:୧

୧୩) ଏବ୍ରୀ ୭:୧୪

୧୪) ରୋମୀୟ ୯:୫

୧୫) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୧୮; ୨ ଶାମୁୟେଲ ୭:୧୨; ମାଥିଉ ୧:୧; ଗାଲାତୀୟ ୩:୧୬

୧୬) ଏବ୍ରୀ ୨:୧୫-୧୭

୧୭) ଯିଶାଇୟ ୭:୧୪; ମାଥିଉ ୧:୨୩

ଅନୁଛେଦ:୧୯

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ପ୍ରକୃତିର ମିଳନ ଏବଂ ବିଭାଜନ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଏହି ଗର୍ଭଧାରଣା ଦ୍ୱାରା ପୁତ୍ରର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଭାବରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମାନବ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ବ୍ୟକ୍ତିସ୍ୱରୂପ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରକୃତି ଏକତ୍ରିତ ଅଟେ; ତଥାପି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକୃତି ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗୁଣ ବଜାୟ ରଖିଛି | ଯେହେତୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରକୃତି ସର୍ବଦା ସୃଷ୍ଟି ବିହୀନ ଅଟେ, ଦିନର ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ଜୀବନର ଶେଷ ବିନା, ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ, ସେହିପରି ମାନବ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ନିଜର ଗୁଣ ହରାଇଲା ନାହିଁ, ବରଂ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ଭାବରେ ରହିଲା, ଦିନର ଆରମ୍ଭ, ଏକ ସୀମିତ ପ୍ରକୃତି, ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ବଜାୟ ରଖିବା ଏବଂ ଯଦିଓ ସେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଜୀବନରେ ଅମରତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ତାଙ୍କର ମାନବ ପ୍ରକୃତିର ବାସ୍ତବତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହାଁନ୍ତି, କାରଣ ଆମର ପରିତ୍ରାଣ ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶରୀରର ବାସ୍ତବତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ |

କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରକୃତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ଘନିଷ୍ଠ ଯେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପୃଥକ ହୋଇନଥିଲେ | ଅତଏବ, ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ହାତରେ ଆପଣାକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ତାହା ପ୍ରକୃତ ମାନବ ଆତ୍ମା ଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ବିଦାୟ ନେଇଥିଲା | କିନ୍ତୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରକୃତି ସର୍ବଦା ମଣିଷ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ଯଦି ହୋଇ ରହିଥିଲା । ସେ କବରରେ ସୋଇଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ଛାଡିନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଶିଶୁ ଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ, ଯଦିଓ ଏହା କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲା |

ଏଥିପାଇଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରୁ ଯେ, ସେ ବାସ୍ତବ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ନିତାନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ତବ ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଶରୀରର ଦୁର୍ବଳତା ଅନୁଯାୟୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ।

୧) ଏବ୍ରୀ ୭:୩
୨) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୫:୧୩,୨୧; ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୩:୨୧; ମାଥିଉ ୨୬:୧୧; ପ୍ରେରିତ ୧:୨,୧୧; ୩:୨୧; ଲୂକ ୨୪:୩୯; ଯୋହନ ୨୦:୨୫,୨୭
୩) ଲୂକ ୨୩:୪୬; ମାଥିଉ ୨୭:୫୦

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୦

ପରମେଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ପରମେଶ୍ବର, ଯିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟବାନ, ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକୃତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ ଯେ ସେହି ପ୍ରକୃତି ଯେଉଁଠାରେ ଆଜ୍ଞା ଉଲଙ୍ଘନ କରାଯାଇଥିଲା, ସମାନ ଭାବରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଏବଂ ପାପର ଦଣ୍ଡକୁ ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟଧିକ ତିକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ବହନ କରିବାକୁ ପଠାଇଥିଲେ। ଅତଏବ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଅଧର୍ମ ତୁପିଲେ ଏବଂ ଆମ ଉପରେ ଦୟା ଏବଂ ଉତ୍ତମତା ଢାଳିଲେ. ଯେଉଁମାନେ ଦୋଷୀ ଏବଂ ଘୃଣିତ ଥିଲେ, କେବଳ ତାହାଙ୍କ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ହେତୁ, ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆମ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଲେ ଏବଂ ଆମର ଧାର୍ମିକତା ପାଇଁତାଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିଥଲେ ଯେପରି ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଅମରତା ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇପାରିବା |

୧) ଏବ୍ରୀ ୨:୧୪; ରୋମୀୟ ୮:୩,୩୨-୩୩
୨) ଯିଶାଇୟ ୫୩:୬; ଯୋହନ ୧:୨୯; ୧ ଯୋହନ ୪:୯
୩) ରୋମୀୟ ୪:୨୫

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୧

ଆମ ପାଇଁ ଆମର ଏକମାତ୍ର ମହାଯାଜକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଲକୀଷେଦକଙ୍କ ବଂଶଧରରେ ଅନନ୍ତ ମହାଯାଜକ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ନିଜେ କୃଶୀୟ ବୃକ୍ଷରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପିତାଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଯେପରି କହିଥଲେ, ଆମର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କ୍ରୁଶରେ ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ରକ୍ତ ଢାଳି ଦେଲେ, ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, ସେ ଆମର ଅଧର୍ମ ପାଇଁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହୋଇଥିଲେ, ଆମର ଦୁଷ୍ଟତାର ଦଣ୍ଡ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଅଛୁ, ତାଙ୍କୁ ବଧ ପାଇଁ ମେଷଶାବକ ରୂପେ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧର୍ମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଣନା କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ପନ୍ତିୟୁସ ପୀଲାତ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଅପରାଧୀ ଭାବରେ ନିନ୍ଦା କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ | ଅତଏବ, ସେ ଯାହା ଫେରାଇ ନେଲେ, ସେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କଲେ, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଶୀ ଦୋଷୀ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ପାଇଲେ, ଏବଂ ଶରୀରରେ ଯେପରି, ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାre ମଧ୍ୟ ସେପରି, ଆମ ପାପର ଭୟଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଅନୁଭବ କଲେ; ତାଙ୍କର ଝାଳ ଭୂମିରେ ପଡୁଥିବା ରକ୍ତ ବୁନ୍ଦା ପରି ହୋଇଗଲା। ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ? ଏବଂ ଆମର ପାପ କ୍ଷମା ପାଇଁ ଏହି ସବୁ କଷ୍ଟ ସେ ସହିଥିଲେ |

ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ସହିତ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କହୁଛୁ ଯେ କୃଶାର୍ପିତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଜାଣୁ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କ୍ଷତିଜନକ

ବୋଲି ଗନ୍ୟ କରୁ ଏବଂ ଯାହାର କ୍ଷତରେ ଆମେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଥାଉ | ଥରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଏହି ବଳିଦାନ ବ୍ୟତୀତ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହ ପୁନର୍ମିଳନର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ଖୋଜିବା କିମ୍ବା ଉଦ୍ଭାବନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ କାରଣ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦୂତ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡାକିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, କାରଣ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଥିଲା ।

୧) ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୪; ଏବ୍ରୀ ୫:୧୦

୨) କଲସୀୟ ୧:୧୪; ରୋମୀୟ ୫:୮-୯; କଲସୀୟ ୨:୧୪; ଏବ୍ରୀ ୨:୧୪; ୯:୧୪; ରୋମୀୟ ୩:୨୪; ୮:୨; ଯୋହନ ୧୫:୩; ପ୍ରେରିତ ୨:୨୪; ୧୩:୨୮; ଯୋହନ ୩:୧୬; ୧ ତୀମଥି ୨:୬

୩) ଯିଶାଇୟ ୫୩:୫,୭,୧୨

୪) ଲୂକ ୨୩:୨୨,୨୪; ପ୍ରେରିତ ୧୩:୨୮; ଗୀତସଂହିତା ୨୨:୧୬; ଯୋହନ ୧୮:୩୮; ଗୀତସଂହିତା ୬୯:୫; ୧ ପିତର ୩:୧୮

୫) ଗୀତସଂହିତା ୬୯:୫

୬) ୧ ପିତର ୩:୧୮

୭) ଲୂକ ୨୨:୪୪

୮) ଗୀତସଂହିତା ୨୨:୨; ମାଥିଉ ୨୭:୪୬

୯) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୨

୧୦) ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୩:୮

୧୧) ଏବ୍ରୀ ୯:୨୫-୨୬; ୧୦:୧୪

୧୨) ମାଥିଉ ୧:୨୧; ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୨

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମର ଧାର୍ମିକତା ।

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଏହି ମହାନ ରହସ୍ୟର ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୁଏ ଏକ ସରଳ ବିଶ୍ୱାସ, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ସହିତ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ. ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସଂଶା କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଖୋଜେ ନାହିଁ | କାରଣ ଏହା ଅନୁସରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେହେତୁ ଆମର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଯଦି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ତାଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ତେବେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିତ୍ରାଣ ଅଛି | ଅତଏବ,

ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କହିବା ପାଇଁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଆବଶ୍ୟକ, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିନ୍ଦନୀୟ; କାରଣ ଏହା ଅନୁସରଣ କରିବା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେବଳ ଅର୍ଦ୍ଧ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା |

ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାଉଲଙ୍କ ସହିତ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କହୁଛୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା କର୍ମ ବିନା, ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ହୋଇଅଛୁ | ତଥାପି, ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିବାକୁ gale, ଆମର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ନିଜେ ଆମକୁ ଧାର୍ମିକ କରେ, କାରଣ ଏହା କେବଳ ଏକ ସାଧନ ଯାହା ସହିତ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ଧାର୍ମିକତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ | କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ଏବଂ ଅନେକ ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ଆମ ପାଇଁ ଏବଂ ଆମ ବଦଳରେ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ଆମର ଧାର୍ମିକତା | ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ଏକ ସାଧନ ଯାହା ଆମକୁ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲାଭରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯଦି ରଖେ, ଯାହା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମର ହୁଅନ୍ତି, ଆମ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ।

୧) ଏଫିସୀୟ ୩:୧୬-୧୭; ଗୀତସଂହିତା ୫୧:୧୩; ଏଫିସୀୟ ୧:୧୭-୧୮; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୧୨
୨) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୨; ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨; ଗାଲାତୀୟ ୨:୨୧; ଯିରିମିୟ ୨୩:୬; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧:୩୦; ଯିରିମିୟ ୩୧:୧୦
୩) ମାଥିଉ ୧:୨୧; ରୋମୀୟ ୩:୨୭; ୮:୧,୩୩
୪) ରୋମୀୟ ୩:୨୭; ଗାଲାତୀୟ ୨:୬; ୧ ପିତର ୧:୪-୫; ରୋମୀୟ ୧୦:୪
୫) ଯିରିମିୟ ୨୩:୬; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧:୩୦; ୨ ତୀମଥି ୧:୨; ଲୂକ ୧:୭୭; ରୋମୀୟ ୩:୨୪-୨୫; ୪:୫; ଗୀତସଂହିତା ୩୨:୧-୨; ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୩:୯; ତୀତସ ୩:୫; ୨ ତୀମଥି ୧:୯

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୩
ପରମେଶ୍ୱଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁଠି ଆମର ଧାର୍ମିକତା ଗଠିତ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଆମର ପରିତ୍ରାଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ପାପ କ୍ଷମା କରିବାରେ ଗଠିତ ଏବଂ ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଆମର ଧାର୍ମିକତା ଦର୍ଶାଯାଇଛି; ଯେହେତୁ ଦାଉଦ ଏବଂ ପାଉଲ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଆଦଣ୍ଡ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ, ଈଶ୍ବର ବିନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକତାକୁ ଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେରିତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ଅଛି ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ହୋଇଅଛୁ । ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସର୍ବଦା ଏହି ମୂଳଦୁଆକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରି ରଖୁ, ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଗୌରବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି, ତାଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରି, ଏବଂ ନିଜକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଯେପରି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବା, ନିଜ ଉପରେ କିମ୍ବା ଆମର କୌଣସି ଗୁଣ କିଅବା ଦକ୍ଷତା ଉପରେ, ନିର୍ଭର ନ କରି ଏବଂ କେବଳ କ୍ରୁଶରେ ଚଢାଯାଇଥିବା

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ତାହା ଆମର ହୋଇଯାଏ, ଆମର ସମସ୍ତ ଅପରାଧକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାରେ ଆମକୁ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଦେବା ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ | ଭୟ, ଆତଙ୍କ ଏବଂ ଶଙ୍କାର ବିବେକକୁ ମୁକ୍ତ କରି, ଆମର ପ୍ରଥମ ପିତା ଆଦମଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଅନୁସରଣ ନକରି, ଯିଏ କମ୍ପିତ ହୋଇ ନିଜକୁ ଡିମ୍ବିରି ପତ୍ରରେ ଘୋଡାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ, ଯଦି ଆମେ ନିଜ ଉପରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ତେବେ ଏହି ଆମ ଜୀବନ, ଯଦିଓ ସେ କେତେ କମ୍ ହେଉନା କାହିଁକି ଆମେ ଦୁଃଖ କରିବା ଉଚିତ୍! ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ୍: ହେ ପ୍ରଭୁ, ନିଜ ଦାସ ସହିତ ବିଚାର କର ନାହିଁ, କାହିଁକି ନା ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ ଧାର୍ମିକ ଭାବେ ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

୧) ଲୂକ ୧:୭୭; କଲସୀୟ ୧:୧୪; ଗୀତସଂହିତା ୩୨:୧-୨; ରୋମୀୟ ୪:୬-୭

୨) ରୋମୀୟ ୩:୨୩-୨୩; ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨

୩) ଗୀତସଂହିତା ୧୧୫:୧; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୭; ରୋମୀୟ ୪:୨

୪) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୭; ରୋମୀୟ ୪:୨; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧:୨୯,୩୧

୫) ରୋମୀୟ ୫:୧୯

6) ଏବ୍ରୀ ୧୧:୬-୭; ଏଫିସୀୟ ୨:୮; ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୧୯; ୧ ତୀମଥି ୨:୬

୭) ରୋମୀୟ ୫:୧; ଏଫିସୀୟ ୩:୧୨; ୧ ଯୋହନ ୨:୧

୮) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୭

୯) ଯିଶାଇୟ ୩୩:୧୪; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୨୭:୨୬; ଯାକୁବ ୨:୧୦

୧୦) ଗୀତସଂହିତା ୧୩୦:୩; ମାଥିଉ ୧୮:୨୩-୨୬; ଗୀତସଂହିତା ୧୪୩:୨; ଲୂକ ୧୬:୧୫

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୪

ମଣିଷର ପବିତ୍ରକରଣ ଏବଂ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଏହି ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ, ପୁନଃଜନ୍ମ କାରାଇ ତାଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ମଣିଷ କରାଏ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ତାଙ୍କୁ ପାପର ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥାଏ | ଅତଏବ ଏହା ସତ୍ୟଠାରୁ ଏତେ ଦୂରରେ ଯେ ଏହି ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଜୀବନରେ ଅମନଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଦେବା, ଏହାର ବିପକ୍ଷରେ ସେମାନେ କଦାପି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ କିଛି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି କରନ୍ତି ତେବେ ଯଦି କରନ୍ତି ତେବେ କେବଳ ଆତ୍ମପ୍ରେମ କିମ୍ବା ଦୋଷର ଭୟରୁ, ତେଣୁ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ଯେ ଏହି ପବିତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ

ମନୁଷ୍ୟଜୀବନରେ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇନପାରେ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ କହୁ ନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ଯାହା ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଏ, ଏପରି ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା କାମ କରେ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଅଭ୍ୟାସ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ଯାହା ପରମେଶ୍ବର ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି | ଯାହାସବୁ କାର୍ଯ୍ୟହୁଏ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ଉତ୍ତମ ମୂଳରୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତି, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଏବଂ ଗ୍ରହଣୀୟ. କାରଣ ଯେତିକି ପରିମାଣରେ ସେଗୁଡିକ ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ହୋଇଥିଲେ; ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଧାର୍ମିକତା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୋଗଦାନ ନାହିଁ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଭଲ କାମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ। ନଚେତ ତାହା ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତା । ଯେକୌଣସି ଉତ୍ତମ ଫଳ କାରଣ ସେହି ଫଳ ଗଛର ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ତେଣୁ ଆମେ ଭଲ କାମ କରୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ (ଆମେ କ'ଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବା?) - ନା, ଆମ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ ଏବଂ ନା ସେ ଆମ ପାଇଁ ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଆନନ୍ଦରେ, ଯେହେତୁ ସେ ହିଁ ଆମ ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଲେଖାଅଛି ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ: ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛ, ସେହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିସାରିବା ପରେ କୁହ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ସେବକ: ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଥାଇ କରିଅଛୁ,ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁନାହୁଁ ଯେ ଈଶ୍ବର ଆମର ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସେ ତାଙ୍କ ଉପହାରକୁ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧନ୍ତି |

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯଦିଓ ଆମେ ଭଲ କାମ କରୁ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଲୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେସବୁ ଆମ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦୂଷିତ, ଏବଂ ଦଣ୍ଡନୀୟ; ଏବଂ ଯଦିଓ ଆମେ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବା, ତଥାପି ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପାପର ସ୍ମରଣ କରିବା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ | ଏହିପରି, ତେବେ, ଆମେ ସର୍ବଦା ସନ୍ଦେହରେ ରହିଥାଉ, କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତତା ବିନା ଏପଟେ ସେପଟେ ହୋଇଥାଉ ଏବଂ ଯଦି ଆମର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦୁଃଖ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ଗୁଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନକରନ୍ତି ତେବେ ଆମର ଦୁର୍ବଳ ବିବେକ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ବ୍ୟଥିତ ହେବ |

୧) ପିତର ୧:୨୩; ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭; ଯୋହନ ୫:୨୪

୨) ୧ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୫; ରୋମୀୟ ୮:୧୫; ଯୋହନ ୬:୨୯; କଲସୀୟ ୨:୧୨; ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୧:୧,୨୯; ଏଫିସୀୟ ୨:୮

୩) ପ୍ରେରିତ ୧୫:୯; ରୋମୀୟ ୬:୪,୨୨; ତୀତସ ୨:୧୨; ଯୋହନ ୮:୩୬

୪) ତୀତସ ୨:୧୨

୫) ତୀତସ ୩:୮; ଯୋହନ ୧୫:୫; ଏବ୍ରୀ ୧୧:୬; ୧ ତୀମଥି ୧:୫

୬) ୧ ତୀମଥି ୧:୫; ଗାଲାତୀୟ ୫:୬; ତୀତସ ୩:୮

୭) ୨ ତୀମଥି ୧:୯; ରୋମୀୟ ୯:୩୨; ତୀତସ ୩:୫

୮) ରୋମୀୟ ୪:୪; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୪:୪

୯) ଏବ୍ରୀ ୧୧:୬; ରୋମୀୟ ୧୪:୨୩; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୪:୪; ମାଥିଉ ୭:୧୭

୧୦) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୭; ଯିଶାଇୟ ୨୬:୧୨; ଗାଲାତୀୟ ୩:୫; ୧ ଥେସଲନୀକୀୟ ୨:୧୩

୧୧) ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୧୩

୧୨) ଲୂକ ୧୭:୧୦

୧୩) ମାଥିଉ ୧୦:୪୨; ୨୫:୩୪-୩୫; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩:୧୨,୨୧ ରୋମୀୟ ୨:୬; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୧୧; ୨ ଯୋହନ ୮; ରୋମୀୟ ୧୧:୬

୧୪) ଏଫିସୀୟ ୨:୯-୧୦

୧୫) ଯିଶାଇୟ ୬୪:୬

୧୬ ଯିଶାଇୟ ୨୮:୧୬; ରୋମୀୟ ୧୦:୧୧; ହବକ୍କୂକ ୨:୪

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୫

ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଆଇନକୁ ଲୋପକରିବା

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନରେ ଆଇନର ସମାରୋହ ଏବଂ ରୂପ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଛାୟା ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ; ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟ ଏବଂ ସାରାଂଶଗୁଡିକ ଆମ ସହିତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ରହିଥାଏ, ଯେଉଁଗୁଡିକଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଛି. ସୁସମାଚାର କେତୋଟି ତତ୍ୱକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଅନୁଯାୟୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ଆମ ଜୀବନକୁ ସମସ୍ତ ସଚଟତରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଆମେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡିକ ବ୍ୟବହାର କରୁ ।

୧) ରୋମୀୟ ୧୦:୪

୨) ଗାଲାତୀୟ ୫:୨-୪; ୩:୧; ୪:୧୦-୧୧; କଲସୀୟ ୨:୧୬-୧୭

୩) ୨ ପିତର ୧:୧୯

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୬

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥି

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଆମର ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରବେଶ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତଥା ଆଡଭୋକେଟ୍/ଓକିଲ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧାର୍ମିକ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥାଏ, ଯିଏ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଏବଂ ମାନବ ପ୍ରକୃତିରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଯୋଦ୍ୱାରା ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାRa ଉପସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆମ ପ୍ରବେଶ ବାରଣ ହୋଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଏହି ମଧ୍ୟସ୍ଥି, ଯାହାଙ୍କୁ ପିତା ତାଙ୍କ ଏବଂ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ମହିମା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଭୟ ଜାତ କରେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଆମ କଳ୍ପନା ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟକୁ ଖୋଜିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ | କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରେ କିମ୍ବା ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ନାହିଁ, ଯିଏ ଆମକୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲ ପାଆନ୍ତି; ଯଦିଓ ସେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ରୂପରେ ଥିଲେ, ତଥାପି ନିଜପାଇଁ କୌଣସି ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିନଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ସେବକ ରୂପ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସବୁ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ପରି ଘଟଣା ହୋଇଥିଲେ | ଯଦି, ତା'ହେଲେ, ଆମେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଖୋଜିବା ଉଚିତ ଯିଏ ଆମ ପ୍ରତି ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆମକୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇବା, ଆମେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲୁ? ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଶକ୍ତି ଏବଂ ମହିମା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଖୋଜୁ, ତେବେ ସେପରି କିଏ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ପିତାଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ ବସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି କାହାପାଖରେ ଅଛି? ଆଉ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିଜ ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଆମକୁ ଶୀଘ୍ର ଶୁଣିବ?

ଅତଏବ ଏହା କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହି ଅପମାନର ଅଭ୍ୟାସ ଜାରିହେଲା, ଯାହା ସେମାନେ କେବେ କରି ନ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିପରୀତରେ, ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ନିଜ ଲେଖାରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ପରି ଦୃଢ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଆମେ ଏଠାରେ ଆମର ଅଯୋଗ୍ୟତା ଯୋଗୁଁ ନିବେଦନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; କାରଣ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଆମର ନିଜର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ହେତୁ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ କେବଳ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ହେତୁ, ଯାହାର ଧାର୍ମିକତା ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମର ହୋଇଗଲା |

ଅତଏବ, ପ୍ରେରିତ, ଏହି ଅଜ୍ଞାନତାରେ ଭୟ କିମ୍ବା ଭରଷାହୀନତାକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ପରି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ, ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଜଣେ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ମହାଯାଜକ ହୋଇପାରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ନିଜେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିବାରୁ ସେ ପରୀକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି | ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ, ସେ କହିଛନ୍ତି: ଅତଏବ ସ୍ୱର୍ଗ ସମୂହ ଦେଇ ଗମନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ହେବାରୁ, ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ମତ୍ତକୁ ଦୃଢଭାବରେ ଧାରଣ କରୁ । କାରଣ ଯେ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏପରି ମହା ଯାଜକ ନୁହନ୍ତି

ବରଂ ସେ ପାପରୋହୀତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଳି ସର୍ବତଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ । ଆତଏବ ଆସ, କୃପା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପୁଣି ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଉପକାରକ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହାସରେ ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ଯାଉ । ସେହି ପ୍ରେରିତ କୁହନ୍ତି: ସେହି ପଥରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାହସ ଥିବାରୁ ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ଦ୍ୱାରା କଳୁଷିତ ବିବେକରୁ ଶୁଚିକୃତ ଆଉ ନିର୍ମଳ ଜଳରେ ଧୌତ ହୋଇ ସରଳ ହୃଦୟ ସହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ । ସେହିପରି ସେ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ହେବାରୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଯାଜକତତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରିବାପାଇଁ ସେ ନିତ୍ୟଜୀବିତ ।

ଆଉ କ'ଣ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ? ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ କୁହନ୍ତି: ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ; ମୋ' ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ । ତେବେ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଓକିଲ ଖୋଜିବା ଉଚିତ୍, ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବର ଆମକୁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥି (ଓକିଲାତି) ଭାବରେ ନିଜ ପୁତ୍ର ଦେବାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି? ଆସନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟକୁ ପାଇବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ, ଅନ୍ୟର ସନ୍ଧାନ କରି ତାଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ, କାରଣ ପରମେଶ୍ବର ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପାପୀ ଥିଲୁ ।

ଅତଏବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ପାଇଛୁ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଡାକ ପକାଉ । ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆମେ ପିତାଙ୍କ ନାମରେ ଯାହା ମାଗିବୁ ତାହା ତାଙ୍କ ନାମରେ ଆମକୁ ଦିଆଯିବ |

୧) ତୀମଥି ୨:୫; ୧ ଯୋହନ ୨:୧; ରୋମୀୟ ୮:୩୩

୨) ହୋଶେୟ ୧୩:୯; ଯିରିମିୟ ୨:୧୩,୩୩

୩) ଯୋହନ ୧୦:୧୧; ୧ ଯୋହନ ୪:୧୦; ରୋମୀୟ ୫:୮ ଏଫିସୀୟ ୩:୧୯; ଯୋହନ ୧୫:୧୩

୪) ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୭

୫) ରୋମୀୟ ୫:୮

୬) ମାର୍କ ୧୬:୧୯; କଲସୀୟ ୩:୧; ରୋମୀୟ ୮:୩୩; ମାଥିଉ ୧୧:୨୭; ୨୮:୧୮

୭) ପ୍ରେରିତ ୧୦:୨୬; ୧୪:୧୫

୮) ଦାନିୟେଲ ୯;୧୭-୧୮; ଯୋହନ ୧୬:୨୩; ଏଫିସୀୟ ୩:୧୨; ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧:୩୧; ଏଫିସୀୟ ୨:୧୮

୯) ଏବ୍ରୀ ୨:୧୭,୧୮

୧୦) ଏବ୍ରୀ ୪:୧୪-୧୬
୧୧) ଏବ୍ରୀ ୧୦:୧୯,୨୨
୧୨) ଏବ୍ରୀ ୭:୨୪,୨୫
୧୩) ଯୋହନ ୧୪:୬
୧୪) ଗୀତସଂହିତା ୪୪:୨୧
୧୫) ୧ ତୀମଥି ୨:୫; ୧ ଯୋହନ ୨:୧; ରୋମୀୟ ୮:୩୩
୧୬) ଲୂକ ୧୧:୨
୧୭) ଯୋହନ ୪:୧୭; ୧୬:୨୩; ୧୪:୧୩

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୭
କ୍ୟାଥୋଲିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମଣ୍ଡଳୀ

ଆମେ ଏକ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ କିମ୍ବା ସର୍ବଜନନୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସ୍ୱିକାର କରୁ, ଯାହା ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଏକ ପବିତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ, ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣକୁ ଆଶା କରନ୍ତି, ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଧୋଇ ହୋଇ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ରହିଆସିଛି ଏବଂ ଏହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଯାହା ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଣେ ଅନନ୍ତ ରାଜା, ଯାହାଙ୍କ ବିନା କୌଣସି ବିଷୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଏହି ପବିତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ସମଗ୍ର ଜଗତର ଜଗତର ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂରକ୍ଷିତ କିମ୍ବା ସମର୍ଥିତ; ଯଦିଓ ସେ ବେଳେବେଳେ (କିଛି ସମୟ ପାଇଁ) ବହୁତ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଏ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶୂନ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଥାଏ ଯେପରି ଆହାବଙ୍କ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସନ କାଳରେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସାତ ହଜାର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ବାଲ୍ ଦେବତାପାଖରେ ଆଣ୍ଠୁମାଡି ନଥିଲେ |

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହି ପବିତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଅଧୀନ, ବନ୍ଧନ କିମ୍ବା ସୀମିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଛି; ତଥାପି ଗୋଟିଏ ହୃଦୟ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାରେ, ବିଶ୍ୱାସର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଏବଂ ସମାନ ଆତ୍ମାରେ ଯୋଡି ହୋଇ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ ।

୧) ଯିଶାଇୟ ୨:୨; ଗୀତସଂହିତା ୪୬:୫; ୧୦୨:୧୪; ଯିରିମିୟ ୩୧:୩୬
୨) ମାଥିଉ ୨୮:୨୦; ୨ ଶାମୁୟେଲ ୭:୧୬
୩) ଲୂକ ୧:୩୨-୩୩; ଗୀତସଂହିତା ୮୯:୩୭-୩୮; ୧୧୦:୨-୪

୪) ମାଥିଉ ୧୬:୧୮; ଯୋହନ ୧୬:୩୩; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୧୭; ୨ ତୀମଥି ୨:୧୯

୫) ଲୂକ ୧୨:୩୨; ଯିଶାଇୟ ୧:୯; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୨:୬,୧୪; ଲୂକ ୧୭:୨୧; ମାଥିଉ ୧୬:୧୮

୬) ରୋମୀୟ ୧୨:୪; ୧୧:୨,୪; ୧ ରାଜା ୧୯:୧୮; ଯିଶାଇୟ ୧:୯; ରୋମୀୟ ୯:୨୯

୭) ପ୍ରେରିତ ୪:୩୨

୮) ଏଫିସୀୟ ୪:୩-୪

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୮

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସତ୍ୟବାଦୀ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ବାଧ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ଯେହେତୁ ଏହି ପବିତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ସମାବେଶ ଏବଂ ଏହା ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ଠାରେ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ, ଯେକୌଣସି ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ସ୍ଥିତିର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରୁ ପୃଥକ ରାଜ୍ୟରେ ରହିବାକୁଇଚ୍ଛାକରି ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଥାଇ ଏଥିରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଏବଂ ଆପଣାକୁ ଏକ କରିବା ସହ, ମଣ୍ଡଳୀର ଏକତା ବଜାୟ ରଖିବା; ଏହାର ଉପଦେଶ ଏବଂ ଅନୁଶାସନରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା; ନିଜର ବେକକୁ ନୁଆଁଇ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୁଆଳି ଅଧୀନ ହେବା; ଏବଂ ସମାନ ଶରୀରର ପାରସ୍ପରିକ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ, ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଭା ଅନୁଯାୟୀ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ସେବା କରିବା ।

ଏବଂ ଏହା ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଇପାରେ, ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ପୃଥକ କରିବା ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ଠାରେ ପରମେଶ୍ବର ଏହାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି ଏହି ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗଦେବା. ଯଦିଓ ରାଜକୁମାର ଏବଂ ହାକିମଙ୍କ ଆଦେଶ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି; ହଁ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାରୀରିକ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଏଥିରେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି |

୧) ପିତର ୩:୨୦; ଯୋୟେଲ ୨:୩୨

୨) ପ୍ରେରିତ ୨:୪୦; ଯିଶାଇୟ ୫୨:୧୧

୩) ଗୀତସଂହିତା ୨୨:୨୩; ଏଫିସୀୟ ୪:୩,୧୨; ଏବ୍ରୀ ୨:୧୨

୪) ଗୀତସଂହିତା ୨:୧୦-୧୨; ମାଥିଉ ୧୧:୨୯

୫) ଏଫିସୀୟ ୪:୧୨,୧୬; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୨:୧୨ ଇତ୍ୟାଦି

୬) ପ୍ରେରିତ ୨:୪୦; ଯିଶାଇୟ ୫୨:୧୧; ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୬:୧୭; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୮:୪

୭) ମାଥିଉ ୧୨:୩୦; ୨୪:୨୮; ଯିଶାଇୟ ୪୯:୨୨; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୭:୧୪

୮) ଦାନିୟେଲ ୩:୧୭-୧୮; ୬:୮-୧୦; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୪:୧୪; ପ୍ରେରିତ ୪:୧୭,୧୯; ୧୭:୭; ୧୮:୧୩

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୨୯

ସତ୍ୟବାଦୀ ମଣ୍ଡଳୀର ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡଳୀଠାରୁ ଭିନ୍ନ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ପ୍ରକୃତ ଚର୍ଚ୍ଚ ବୋଲି ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଏବଂ ଚତୁରତାର ସହିତ ପାଠ କରି ଜାଣିବା ଉଚିତ, ଯେହେତୁ ଦୁନିଆରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦଳ ନିଜକୁ ମଣ୍ଡଳୀର ନାମ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି | କିନ୍ତୁ ଆମେ କହୁଛୁ ଏଠାରେ କପଟୀମାନଙ୍କ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ମିଶ୍ରିତ, ତଥାପି ମଣ୍ଡଳୀର ନୁହଁନ୍ତି, ଯଦିଓ ଏହା ବାହାରେ; କିନ୍ତୁ ଆମେ କହୁଛୁ ଯେ ପ୍ରକୃତ ମଣ୍ଡଳୀର ଶରୀର ଏବଂ ଭୋଜ ମିଳନକୁ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ପୃଥକ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ମଣ୍ଡଳୀ ବୋଲି କୁହନ୍ତି |

ଯେଉଁ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ମଣ୍ଡଳୀ ଜଣାଶୁଣା, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି: ଯଦି ସୁସମାଚାରର ଶୁଦ୍ଧ ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଚାର କରାଯାଏ; ଯଦି ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଧିଗୁଡିକର ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଶାସନକୁ ବଜାୟ ରଖନ୍ତି; ଯଦି ପାପର ଦଣ୍ଡ ଦେବାରେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଅନୁଶାସନ କରାଯାଏ; ସଂକ୍ଷେପରେ, ଯଦି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହାର ବିପରୀତ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୁଏ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ମଣ୍ଡଳୀର ଏକମାତ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ଆମକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏହିପରି ପ୍ରକୃତ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଣାଯାଇ ପାରେ, ଯେଉଁଠାରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରିବାର କାହାର ଅଧିକାର ନାହିଁ |

ଯେଉଁମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପାପରୁ ଦୂରେଇ, ଧାର୍ମିକତା ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି. ପ୍ରକୃତ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ମଧ ଡାହାଣକୁ କିମ୍ବା ବାମକୁ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଶରୀରକୁ ନିଜ କୃଶୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ବୁଝିବା ଭୁଲ ହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାରୀରିକ ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜୀବନସାରା ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିଥାନ୍ତି, କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ, ମୃତ୍ୟୁ, ଆବେଗ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥା'ନ୍ତି,ଯାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଅଛି ।

ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ, ସେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ନିଜକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିୟମକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃଶୀୟ ଜୁଆଳିରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ନାହିଁ | ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବିଧିଗୁଡିକ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ଠିକ ଭାବେ ସେଥିରେ ଯୋଡିଥାଏ ଏବଂ ଗଢିଥାଏ; ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ପବିତ୍ର ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ତ୍ରୁଟି, ଲୋଭ ଏବଂ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଟି ମଣ୍ଡଳୀ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ସହଜରେ ଜଣାଶୁଣା ଏବଂ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ |

୧) ମାଥିଉ ୧୩:୨୨; ୨ ତୀମଥି ୨:୧୮-୨୦; ରୋମୀୟ ୯:୬
୨) ଯୋହନ ୧୦:୨୭; ଏଫିସୀୟ ୨:୨୦; ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୧-୧୨; କଲସୀୟ ୨:୨୩; ଯୋହନ ୮:୪୭
୩) ମାଥିଉ ୨୮:୧୯; ଲୂକ ୨୨:୧୯; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୧:୨୩
୪) ମାଥିଉ ୧୮:୧୫-୧୮; ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୩:୧୪-୧୫
୫) ମାଥିଉ ୨୮:୨; ଗାଲାତୀୟ ୧:୬-୮
୬) ଏଫିସୀୟ ୧:୨୨-୨୩; ଯୋହନ ୧୦:୪,୫,୧୪
୭) ଏଫିସୀୟ ୧:୧୩; ଯୋହନ ୧୭:୨୦
୮) ଯୋହନ ୪:୨
୯) ୧ ଯୋହନ ୩:୮-୧୦
୧୦) ରୋମୀୟ ୬:୨; ଗାଲାତୀୟ ୫:୨୪
୧୧) ରୋମୀୟ ୭:୬,୧୭; ଗାଲାତୀୟ ୫:୧୭
୧୨) କଲସୀୟ ୧:୧୪
୧୩) କଲସୀୟ ୨:୧୮-୧୯
୧୪) ଗୀତସଂହିତା ୨:୩
୧୫) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୨:୪; ଯୋହନ ୧୬:୨
୧୬) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୭:୩,୪,୬

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୩୦

ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥିବା ଶରକାର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟଗୁଡିକ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଏହି ବାସ୍ତବ ମଣ୍ଡଳୀ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୀତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାକି ଆମ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି - ଯଥା, ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ତଥା ବିଧି ଗୁଡ଼ିକ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ପ୍ରଧାନ କିମ୍ବା ପାଳକ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ; ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ଡିକ୍କନ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ପାଳକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ମଣ୍ଡଳୀର ପରିଷଦ ଗଠନ କରନ୍ତି; ଏହି ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ସଂରକ୍ଷିତ

ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ତତ୍ତ୍ୱ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରଚାରିତ ହେବ. ସେହିପରି ଭାବରେ ଅପରାଧୀମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହେବେ; ଗରିବ ଏବଂ ଦୁଃଖୀ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଆରାମ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇପାରିବେ | ଏହି ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା, ତୀମଥିଙ୍କୁ ଲେଖିଥିବା ପତ୍ରରେ ସନ୍ଥ ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପୁରୁଷମାନେ ମନୋନୀତ ହେବାପରେ ଏହିସବୁ ଉତ୍ତମ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳା ସହିତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଚାଲିବ |

୧) ଏଫିସୀୟ ୪:୧୧; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୧-୨; ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୨୦; ଯୋହନ ୨୦:୨୩; ପ୍ରେରିତ ୨୬:୧୭-୧୮; ଲୂକ ୧୦:୧୬

୨) ପ୍ରେରିତ ୬:୩; ୧୪:୨୩

୩) ମାଥିଉ ୧୮:୧୭; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୪-୫

୪) ତୀମଥି ୩:୧; ତୀତସ ୧:୫

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୩୧

ପାଳକ, ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ଡିକନଗଣ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସେବକମାନେ, ଅର୍ଥାତ ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ଡିକ୍କନମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ଡାକିବା ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ମଣ୍ଡଳୀର ଏକ ଆଇନଗତ ନିର୍ବାଚନ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ମନୋନୀତ ହେବା ଉଚିତ୍। ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜକୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଉପାୟରେ ଅନୁପ୍ରବେଶ ନକରିବାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍. କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଡାକିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାଧ୍, ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇପାରିବା, ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଯେ ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଅଟେ |
ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଆନ୍ତି ସମାନ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସମାନ ଅଧିକାର ପାଇଥାଆନ୍ତି, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେବକ ଅଟନ୍ତି, ଜିଏକି ବିଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ବିଶୋପ୍ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀର ଏକମାତ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି |

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯେପରି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଏହି ପବିତ୍ର ନିୟମ ଉଲ୍ଲଂଘନ କିମ୍ବା ସାମାନ୍ୟ ନୁହେଁ, ଆମେ କହୁଛୁ ଯେ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସେବକ ତଥା ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚକଟୀର ସମ୍ମାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଅଭିଯୋଗ, ବିବାଦ ବିନା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

୧) ତୀମଥି ୫:୨୨

୨) ପ୍ରେରିତ ୬:୩

୩) ଯିରିମିୟ ୨୩:୨୧; ଏବ୍ରୀ ୫:୪; ପ୍ରେରିତ ୧:୨୩; ୧୩:୨
୪) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୧; ୩:୯; ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୨୦; ପ୍ରେରିତ ୨୬:୧୬-୧୭
୫) ପିତର ୨:୨୫; ୫:୪; ଯିଶାଇୟ ୬୧:୧; ଏଫିସୀୟ ୧:୨୨; କଲସୀୟ ୧:୧୮
୬) ଥେସଲନୀକୀୟ ୫:୧୨,୧୩; ୧ ତୀମଥି ୫:୧୭; ଏବ୍ରୀ ୧୩:୧୭

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୩୨
ମଣ୍ଡଳୀର ଆଦେଶ ଏବଂ ଅନୁଶାସନ

ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଏହା ମଧ୍ଯ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଯେ, ଯଦିଓ ଏହା ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ଲାଭଦାୟକ, ଯେଉଁମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଶାସକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀର ଶରୀରକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି; ତଥାପି ସେମାନେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯାହା ଆମର ଏକମାତ୍ର ଗୁରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି | ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଆମେ ସମସ୍ତ ମାନବ ଉଦ୍ଭାବନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ନିୟମ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଉପାସନାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ବିବେକକୁ ବାନ୍ଧିବା ଏବଂ ବାଧ କରିବ |

ତେଣୁ ଆମେ କେବଳ ସେହି ବିଷୟକୁ ସ୍ଵୀକାର କରୁ ଯାହା ସମନ୍ଵୟ ଏବଂ ଏକତାକୁ ପୋଷଣ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥାଏ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ବାନ୍ଧିରଖିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି କରିଥାଏ | ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ଅନେକ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ସମାନ. ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ବହିଷ୍କାର କିମ୍ବା ଅନୁଶାସନ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ |

୧) କଲସୀୟ ୨:୬-୭
୨) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୭:୨୩; ମାଥିଉ ୧୫:୯; ଯିଶାଇୟ ୨୯:୧୩; ଗାଲାତୀୟ ୫:୧; ରୋମୀୟ ୧୬:୧୭-୧୮
୩) ମାଥିଉ ୧୮:୧୭; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୫; ୧ ତୀମଥି ୧:୨୦

ଅନୁଚ୍ଛେଦ:୩୩
ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଧର୍ମର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବ୍ରତ

ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଯେ ଆମର ଦୟାଳୁ ପରମେଶ୍ବର, ଆମର ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ଭୀରୁତା ହେତୁ, ଆମ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଧର୍ମର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବ୍ରତଗୁଡିକ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ମୋହର କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଆମ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବେ, ଏବଂ ଆମ ବିଶ୍ଵାସକୁ ପୁଷ୍ଟିକର ଏବଂ ଦୃଢ

କରିବେ । ଯାହା ସେ ସୁସମାଚାରର ବାକ୍ୟ ସହିତ ଯୋଡିଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ଆମକୁ ବୁଝାଇଥାଏ. ଏବଂ ଯାହା ଆମ ହୃଦୟରେ ଅନ୍ତର ଆତ୍ମାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଦତ୍ତ ଆମ ପରିତ୍ରାଣକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ଭରଷାଯୁକ୍ତ କରେ | କାରଣ ସେଗୁଡିକ ଆଖି ଦୃଶ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଅଟେ ଯାହା ଏକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ମୋହର ଏବଂ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ପରମେଶ୍ବର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆମ ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି | ତେଣୁ ଚିହ୍ନଗୁଡିକ ବୃଥା କିମ୍ବା ଅଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ଯାହା ଆମକୁ ଠକିପାରେ | କାରଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରକୃତ ଉଛ ଯାହାଙ୍କ ବିନା ସେମାନେ ଥିଲେ ମଧ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ | ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆମ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିବା ଧର୍ମ ବ୍ରତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଯାହା କେବଳ ଦୁଇଟି, ଯଥା - ବାପ୍ତିସ୍ମର ବିଧି ଏବଂ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ର ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ/ପ୍ରଭୂଭୋଜ |

୧) ରୋମୀୟ ୪:୧୧; ଆଦିପୁସ୍ତକ ୯:୧୩; ୧୭:୧୧
୨) କଲସୀୟ ୨:୧୧,୧୭; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୭
୩) ମାଥିଉ ୨୬:୩୬; ୨୮:୧୯

ଅନୁଚ୍ଛେଦ୩୪:
ପବିତ୍ର ବାପ୍ତିସ୍ମ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ସହ ସ୍ୱୀକାର କରୁ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଆପଣା ରକ୍ତ ଢାଳିବା ଦ୍ୱାରା,ଏକା ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ଢାଳିବା ଦ୍ୱାରା ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ପାପ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଏକ ତୃପ୍ତିକର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସାଧନ କରନ୍ତା; ଏବଂ ରକ୍ତ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ସୁନ୍ନତକୁ ରଦ୍ଦ କରି ସେ ଏହା ବଦଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମର ପବିତ୍ରତା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଗ୍ରହଣ ହୋଇଛୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏବଂ ଅଜବ ଧର୍ମଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଛୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ହୋଇପାରିବା । ଯାହାର ସଙ୍କେତ ଏବଂ ଛବି ଆମେ ବହନ କରୁ, ଏବଂ ଯାହା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯେ ସେ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଆମର ଦୟାଳୁ ପରମେଶ୍ବର ଏବଂ ପିତା ହେବେ |

ତେଣୁ ସେ , ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରମପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ଶୁଦ୍ଧ ଜଳରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜାଣୁ ଯେ ଜଳ ଶରୀରର ଅପରିଷ୍କାରତାକୁ ଧୋଇଦିଏ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଉପରେ ଢାଳି ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ବାପ୍ତିଜିତମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଦେଖାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଏ, ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଆତ୍ମାକୁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଭାବରେ ଛିଞ୍ଚିଥାଏ, ଏହାକୁ ପାପରୁ ପରିଷ୍କାର କରେ ଏବଂ ଆମକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରି କ୍ରୋଧର ସନ୍ତାନରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟକରିଥାନ୍ତି। ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ବାହ୍ୟ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ରକ୍ତ

ଛିଞ୍ଚିବା ଦ୍ଵାରା, ଯାହା ଆମର ସୁଫ ସାଗର, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଫାରୋଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୟତାନର ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆମକୁ କିଣାନର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପଡିବ |

ଅତଏବ, ସେବକ ଏବଂ ସାଧୁସନ୍ଥମାନେ ଯାହା ଦୃଶ୍ୟମାନ, ତାହା ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଯାହାକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ପବିତ୍ର ବ୍ରତ ଦ୍ଵାରା ସୁଚିତା ହୋଇଥାଏ, ଯଥା: ଉପହାର ଏବଂ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ; ସମସ୍ତ ଅପରିଷ୍କାର ଏବଂ ଅଧର୍ମରୁ ଆମର ଆତ୍ମାକୁ ଧୋଇବା, ସଫା କରିବା ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା; ଆମର ହୃଦୟକୁ ନବୀକରଣ କରିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ଆରାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା;ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଉତ୍ତମତାର ପ୍ରକୃତ୍ତ ନିଶ୍ଚିତତା ପ୍ରଦାନ କରିବା; ଆମକୁ ନୂତନ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବେ ପରିଚିତ କରି ସମସ୍ତ ପୂରାତନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଛାଡିଦେବା |
ତେଣୁ ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବା ପାଇଁ ଆନ୍ତରିକ ସହ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତି, ଏହି ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ଵାରା ତାହାକୁ ଥରେ କେବଳ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଉଚିତ୍, ସମାନ ପୁନରାବୃତ୍ତି ନକରି, ଯେହେତୁ ଆମେ ଦୁଇଥର ଜନ୍ମ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ | ଏହି ବାପ୍ତିସ୍ମ କେବଳ ସେହି ସମୟରେ ଆମକୁ ଲାଭ ଦିଏ ଯେତେବେଳେ ଜଳ ଆମ ଉପରେ ଢାଳି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଆମ ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଆମର ସମଗ୍ର ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଥାଏ |

ତେଣୁ ଆମେ ଆନାବାପ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କ ତ୍ରୁଟିକୁ ଘୃଣା କରୁ, ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଥରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମକୁ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଯେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଏବଂ ଚୁକ୍ତି ଚିହ୍ନ ସହିତ ଚିହ୍ନଟ ହେବା ଉଚିତ୍, ଯେହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉପରେ ସୁନ୍ନତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇଅଛି | ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୟସ୍କମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଧୋଇବା ପାଇଁ ନିଜର ସମସ୍ତରକ୍ତ ଢାଳିଲେ; ଯାହା ପରମେଶ୍ଵର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆଜ୍ଞା ତେଣୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ଚିହ୍ନ ଏବଂ ପବିତ୍ର ବିଧିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ୍; ଯେପରି ପ୍ରଭୁ ନିୟମରେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜନ୍ମ ହେବାର କିଛି ସମୟ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଃଖ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ପବିତ୍ର ବିଧିର ଅଂଶୀଦାର ହେବା ଉଚିତ୍. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ପବିତ୍ର ବିଧି ଥିଲା | ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନ୍ନତ କ'ଣ ଥିଲା, ତାହା ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ, ପାଉଲ ବାପ୍ତିସ୍ମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁନ୍ନତ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି |

୧) ରୋମୀୟ ୧୦:୪

୨) କଲସୀୟ ୨:୧୧; ୧ ପିତର ୩:୨୧; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦: ୨

୩) ମାଥିଉ ୨୮:୧୯

୪) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୬:୧୧; ତୀତସ ୩:୫; ଏବ୍ରୀ ୯:୧୪; ୧ ଯୋହନ ୧:୭; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୬

୫) ଯୋହନ ୧୯:୩୪

୬) ମାଥିଉ ୩:୧୧; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୩:୫,୭; ରୋମୀୟ ୬:୩

୭) ଏଫିସୀୟ ୫:୨୬; ପ୍ରେରିତ ୨୨:୧୬; ୧ ପିତର ୩:୨୧

୮) ଗାଲାତୀୟ ୩:୨୭; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୨:୧୩; ଏଫିସୀୟ ୪:୨୨-୨୪

୯) ମାର୍କ ୧୬:୧୬; ମାଥିଉ ୨୮:୧୯; ଏଫିସୀୟ ୪:୫; ଏବ୍ରୀ ୬:୨

୧୦) ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮; ୮:୧୬

୧୧) ମାଥିଉ ୧୯:୧୪; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୭:୧୪

୧୨) ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୭:୧୧-୧୨

୧୩) କଲସୀୟ ୨:୧୧-୧୨

୧୪) ଯୋହନ ୧:୨୯; ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ୧୨:୬

୧୫) କଲସୀୟ ୨:୧୧

ଅନୁଛେଦ୩୫:
ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ର ଭୋଜ

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ ଯେ ଆମର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ଭୋଜନର ପବିତ୍ର ବିଧିକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଷଣ ଏବଂ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଗୋଟିଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ କରି ତାଙ୍କ ପରିବାରରେ ଅଂଶୀ କରିସାରିଛନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ଅଟେ |

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଗୁଣ ଜୀବନ ଅଛିଗୋଟିଏ ଶାରୀରିକ : ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରୁ ଅଛି ଏବଂ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଅଟେ; ଅନ୍ୟଟି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଜନ୍ମରେ ଦିଆଯାଏ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରର ମିଳନରେ ସୁସମାଚାରର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହି ଜୀବନ ସାଧାରଣ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ସେହିଭଳି ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ସମର୍ଥନ ପାଇଁ, ପାର୍ଥିବ ତଥା ସାଧାରଣ ରୁଟି ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଅଧୀନ ଅଟେ ଏବଂ ଜୀବନ ପରି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଅଟେ | କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଜୀବନର ସମର୍ଥନ ପାଇଁ, ସେ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ରୁଟି ପଠାଇଛନ୍ତି ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନକୁ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦୃଢ଼ କରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ, ସେମାନେ ଆତ୍ମାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯେପରି ସେ ଆମକୁ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରୁଟିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବେ, ସେ ନିଜ ଶରୀରର ପବିତ୍ର ବିଧି ଭାବରେ ଏକ ପାର୍ଥିବ ତଥା ଦୃଶ୍ୟମାନ ରୁଟି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସକୁ ତାଙ୍କ ରକ୍ତର ପବିତ୍ର ବିଧି ଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଯେପରି ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଏବଂ ଏହି ପବିତ୍ର ବିଧିକୁ ଆମ ହାତରେ ଧରି ରଖୁ, ଏବଂ ଆମ ପାଟିରେ ସମାନ ଭାବରେ ଖାଉ ଏବଂ ପିଉ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମ

ଜୀବନ ତାପରେ ପୁଷ୍ଟିକର ହୁଏ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନର ସମର୍ଥନ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଶରୀର ଏବଂ ରକ୍ତ, ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ(ଯାହା ଆମ ପ୍ରାଣର ହାତ ଏବଂ ମୁଖ) । ସେ ଆମର ଆତ୍ମାରେ ଏକମାତ୍ର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେହେତୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାର, ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଧର୍ମ ବିଧିଗୁଡିକର ଆପଣା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ଏହି ପବିତ୍ର ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଆମ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି. ଯଦିଓ ଏହି ପଦ୍ଧତି ଆମ ବୁଝିବା ଶକ୍ତି ଠାରୁ ଏବଂ ଆମ ଦ୍ୱାରା ବୁଝି ହୁଏ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଲୁକ୍କାୟିତ ଏବଂ ବୁଝିବା ସହଜ ନୁହେଁ | ମଝିରେ ମଝିରେ, ଆମେ ଭୁଲ୍ କରୁନାହୁଁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହିଥାଉ ଯେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଖାଇଛୁ ଏବଂ ପିଇଛୁ ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଶରୀର ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ରକ୍ତ | କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମାନ ଭାବରେ ଭୋଜନ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ | ଅତଏବ, ଯଦିଓ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସର୍ବଦା ସ୍ୱର୍ଗରେ ପିତାଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ ବସିଥା'ନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ନିଜେ ଅଂଶୀଦାର କରିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ | ଏହି ଭୋଜ ହେଉଛି ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆତ୍ମିକ ମେଜ ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳଦାନ ସହିତ ନିଜକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମକୁ ସେଠାରେ ଉଭୟ ତାଙ୍କଠାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଃଖ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର Sadଗୁଣକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କରି ମାଂସ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆମର ଦୁର୍ବଳ ଆରାମ ବିହୀନ ଆତ୍ମାକୁ ପୁଷ୍ଟିକର, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି | ପୁଣି ତାଙ୍କ ରକ୍ତପିଇବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ ଏବଂ ସତେଜ କରନ୍ତି |
ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯଦିଓ ଧର୍ମ ବିଧିଗୁଡିକ ଚିହ୍ନିତ ବିଷୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ତଥାପି ଉଭୟ ବିଧି ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ; ଅଧାର୍ମିକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଧର୍ମ/ପବିତ୍ର ବିଧିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ବିଧିର ସତ୍ୟ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ | ଯିହୂଦା ଏବଂ ଶିମୋନ ଯାଦୁଗର ପ୍ରକୃତରେ ଉଭୟ ଧର୍ମ/ପବିତ୍ର ବିଧି କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଅଂଶୀଦାର ହୁଏ |

ଶେଷରେ, ଆମେ ନମ୍ରତା ଏବଂ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସଭାରେ ଏହି ପବିତ୍ର ଧର୍ମ/ପବିତ୍ର ବିଧିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ. ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରି ଆମ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ମରଣ କରି, ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁ | ଅତଏବ, ନିଜକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା ନକରି ଏହି ଭୋଜକଉ କେହି ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ନଚେତ୍ ଏହି ରୁଟି ଖାଇ ଏବଂ ଏହି ପିଆଲାପିଇବା ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜକୁ ନିଜେ ବିଚାର ଦିନ ପାଇଁ ଛିଡ଼ା କରିଥାଏ | ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଆମ ପଡ଼ୋଶୀ ପ୍ରତି ଏକ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରେମ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ର ବିଧିର ପାଳନରେ ଆମେ ଉତ୍ସାହିତ |

ଅତଏବ, ଆମେ ସମସ୍ତ ମିଶ୍ରଣ ଏବଂ ନିନ୍ଦନୀୟ ଉଦ୍ଭାବନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାଉ ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ପବିତ୍ର ଧର୍ମ ବିଧି ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅପବିତ୍ରତାର ଭାବ ମିଶ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ କରୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନେ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ଆଦେଶରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେପରି କହିଛନ୍ତି, ଠିକ ସେହିପରି ଆମେ ସେଗୁଡିକ କହିବାକୁ ପଡିବ ।

୧) ମାଥିଉ ୨୬:୨୬; ମାର୍କ ୧୪:୨୨; ଲୂକ ୨୨:୧୯; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୧:୨୩-୨୫

୨) ଯୋହନ ୩:୬

୩) ଯୋହନ ୩:୫

୪) ଯୋହନ ୫:୨୩,୨୫

୫) ୧ ଯୋହନ ୫:୧୨; ଯୋହନ ୧୦:୨୮

୬) ଯୋହନ ୬:୩୨-୩୩,୫୧

୭) ଯୋହନ ୬:୬୩

୮) ମାର୍କ ୬:୨୬

୯) କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦:୧୬-୧୭; ଏଫିସୀୟ ୩:୧୭; ଯୋହନ ୬:୩୫

୧୦) ଯୋହନ ୬:୫୫,୫୬; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦:୧୬

୧୧) ପ୍ରେରିତ ୩:୨୧; ମାର୍କ ୧୬:୧୯; ମାଥିଉ ୨୬:୧୧

୧୨) ମାଥିଉ ୨୬:୨୬, ଇତ୍ୟାଦି; ଲୂକ ୨୨:୧୯-୨୦; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦:୨-୪

୧୩) ଯିଶାଇୟ ୫୫:୨; ରୋମୀୟ ୮:୨୨-୨୩

୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୧:୨୯; ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୬:୧୪-୧୫; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୧୪

୧୫) ପ୍ରେରିତ ୨:୪୨; ୨୦:୭

୧୬) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୧:୨୭-୨୮

ଅନୁଚ୍ଛେଦ୩୬:
ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ବିଚାରପତି

ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଆମର ଦୟାଳୁ ପରମେଶ୍ୱର, ମାନବ ଜାତିର ଭ୍ରଷ୍ଟତା ହେତୁ, ରାଜା, ରାଜକୁମାର ଏବଂ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କରି ଇଚ୍ଛା ଯେ, ଜଗତ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଏବଂ ନୀତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉ; ଶେଷରେ, ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ବିଘ୍ନତା ରୋକାଯାଇପାରିବ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳା ସହିତ ଚାଲେ | ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏବଂ ଭଲ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ପାଇଁ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବିନିଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କେବଳ ନାଗରିକ ରାଜ୍ୟପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ କେବଳ ଦୃଷ୍ଟି ହିଁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ତାସହ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଉପାସନାକୁ ହଟାଇ ପାରିବେ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟାରୀର ରାଜ୍ୟ ଏହିପରି ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଚାରିତ ହେବ | ତେଣୁ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସର୍ବତ୍ର

ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଚାରର ମୁଖକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍, ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କହନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇ ଉପାସିତ ହେବେ |

ଅଧିକନ୍ତୁ, ସେ କେଉଁ ରାଜ୍ୟ, ଗୁଣବତ୍ତା, କିମ୍ବା ଅବସ୍ଥାରେକିଏ ବା ଦେ ଯେକୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ରାହୁନା କାହିଁକି ବିଚାରପତ୍ତିଙ୍କଅଧୀନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ. ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେବା, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ଏବଂ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିରୋଧୀ ନଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାନିବା. ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିବା, ଯେପରି ଈଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଶାସନ କରିବେ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବେ, ଯୋଗ୍ୟର ଆମେ ସମସ୍ତ ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟତାରେ ଏକ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବା |

ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଆନାବାପ୍ଟିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦେଶଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ତ୍ରୁଟିକୁ ଘୃଣା କରିଥାଉ, ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଭାବେ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତା ଏବଂ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନ୍ୟାୟରେ ପତନ ଘଟାଇବେ ମଧ୍ୟ, ଦ୍ରବ୍ୟର ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପରିଚିତ କରାଇବେ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳା ଏବଂ ସ୍ୱଷ୍ଟ ବାକ୍ୟଗୁଡିକୁ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପକାଇBe, ଯାହା ପରମେଶ୍ବର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି |

୧) ଯାତ୍ରା ୧୮:୨୦, ଇତ୍ୟାଦି; ରୋମୀୟ ୧୩:୧; ହିତୋପଦେଶ ୮:୧୫; ଯିରିମିୟ ୨୧:୧୨; ୨୨:୨-୩; ଗୀତସଂହିତା ୮୨:୧,୬; ୧୦୧:୨; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୧:୧୫-୧୬; ୧୬:୧୮; ୧୭:୧୫; ଦାନିୟେଲ ୨:୨୧,୩୭; ୫:୧୮

୨) ଯିଶାଇୟ ୪୯:୨୩,୨୫; ୧ ରାଜା ୧୫:୨୨; ୨ ରାଜା ୨୩:୨-୪

୩) ତୀତସ ୩:୧; ରୋମୀୟ ୧୩:୧

୪) ମାର୍କ ୧୨:୧୭; ମାଥିଉ ୧୭:୨୪

୫) ପ୍ରେରିତ ୪:୧୭-୧୯; ୫:୨୯; ହୋଶେୟ ୫:୧୧

୬) ଯିରିମିୟ ୨୯:୭; ୧ ତୀମଥି ୨:୧-୨

୭) ୨ ପିତର ୨:୧୦

୮) ଯିହୁଦା ୮,୧୦

ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୩୭
ଶେଷ ବିଚାର

ଶେଷରେ, ଆମେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ସମୟ (ଯାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଅଜଣା)ଆସିଛି, ଏବଂ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଯେ ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ, ଶାରୀରିକ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଭାବରେ ଆସିବେ, ଯେପରିଭାବରେ ସେ ଆରୋହଣ କଲେ. ଅତ୍ୟଧିକ ଗୌରବ ଏବଂ ମହିମା ସହିତ ନିଜକୁ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ, ଏହି ପୁରାତନ

ଜଗତକୁ ଅଗ୍ନି ଓ ନିଆଁରେ ଜାଳି ଦେବେ। ଏବଂ ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଏହି ମହାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବେ. ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା, ଏବଂ ଶିଶୁ, ଯେଉଁମାନେ ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ ସ୍ୱର ଏବଂ ତୂରୀର ସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ଡକାଯିବ | କାରଣ ସମସ୍ତ ମୃତ ଭୂମିରୁ ପୁନରୁତ୍‌ଥିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନେ ପୂର୍ବରୁ ବାସ କରାଇଥିବା ବାସ୍ତବ ଶରୀର ସହିତ ମିଳିତ ହେବେ। ଯେଉଁମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଜୀବିତ ରହିବେ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ମରିବେ ନାହିଁ ବରଂ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ ଏବଂ କ୍ଷୟତାରୁ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇଯିବେ |

ତା'ପରେ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିବେକ) ଖୋଲାଯିବ ଏବଂ ମୃତମାନେ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଯାହା କରିଥିବେ ତାହା ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯିବ. ଭଲ ହେଉ କି ମନ୍ଦ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେକାର ଶବ୍ଦର ହିସାବ ଦେବେ, ଯାହା ଜଗତ କେବଳ ମନୋରଞ୍ଜନ ଏବଂ ପରିହାସର ଗଣନା କରେ. ଏବଂ ତା'ପରେ ମନୁଷ୍ୟର ରହସ୍ୟ ଏବଂ କପଟତା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଖୋଲା ରହିବ | ଅତଏବ, ଏହି ବିଚାରର ଭାବ ଦୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଞ୍ଛନୀୟ ଏବଂ ଆରାମଦାୟକ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତି ସିଦ୍ଧ ହେବ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ଉଠାଇଥିବା ଅସୁବିଧାର ଫଳ ପାଇବେ | ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ଦେଖିବେ ଯାହା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ଯାତନା ଦେବେ, ଯିଏ ଏହି ଦୁନିଆରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ନିର୍ମମ ଭାବରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଥିଲେ, ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ; ଏବଂ ଯିଏ ନିଜ ବିବେକର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଅମର ହୋଇ ଶୟତାନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସେହି ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇବ |

କିନ୍ତୁ ବିପରୀତରେ, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିବେ; ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପରମପିତା ପରମେଶ୍ବର ଏବଂ ତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ। ସମସ୍ତ ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି ଦିଆଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷତଥ୍ୟ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ବିଚାରପତି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଧିକାରିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ଅନୈତିକ ବୋଲି ନିନ୍ଦିତ ହୋଇଛି, ତାହା ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସତ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଭାବରେ ଜଣାଯିବା | ଏବଂ ଏକ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଗୌରବ ସହିତ ଧାରଣା କରିବାକୁ ଦେବେ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିବାକୁ କେବେ ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲା | ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ମହାନ ଦିନକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରୁ, ଯେ ଶେଷକୁ ଆମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଭୋଗ କରିପାରିବା ଆମେନ୍ | ତଥାପି, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୨୦) |

୧) ମାଥିଉ ୨୪:୩୬; ୨୫:୧୩; ୧ ଥେସଲନୀକୀୟ ୫:୧-୨; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୬:୧୧; ପ୍ରେରିତ ୧:୭; ୨ ପିତର ୩:୧୦

୨) ପ୍ରେରିତ ୧:୧୧

୩)୧ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୬-୮; ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୧; ମାଥିଉ ୨୪:୩୦; ୨୫:୩୧; ଯିହୁଦା ୧୫; ୧ ପିତର ୪:୫; ୨ ତୀମଥି ୪:୧

୪) ୨ ପିତର ୩:୭,୧୦; ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୮

୫) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୦:୧୨-୧୩; ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୧; ଏବ୍ରୀ ୬:୨; ୯:୨୭; ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୧୦; ରୋମୀୟ ୧୪:୧୦

୬) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୫:୪୨; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୦:୧୨-୧୩; ୧ ଥେସଲନୀକୀୟ ୪:୧୬

୭) ଯୋହନ ୫:୨୮-୨୯; ୬:୫୪; ଦାନିୟେଲ ୧୨:୨; ଆୟୁବ ୧୯:୨୬-୨୭

୮) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୫:୫୧-୫୩

୯) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୦:୧୨-୧୩; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୫; ରୋମୀୟ ୧୪:୧୧-୧୨; ଆୟୁବ ୩୪:୧୧; ଯୋହନ ୫:୨୪; ଦାନିୟେଲ ୧୨:୨; ଗୀତସଂହିତା ୬୨:୧୩; ମାଥିଉ ୧୧:୨୨; ୨୩:୩୩; ଯୋହନ ୫:୨୯; ରୋମୀୟ ୨:୫-୬; ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୧୦; ଏବ୍ରୀ ୬:୨; ୯:୨୭

୧୦) ରୋମୀୟ ୨:୫-୬; ଯିହୁଦା ୧୫; ମାଥିଉ ୧୨:୩୬

୧୧) ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୫; ରୋମୀୟ ୨:୧-୨; ମାଥିଉ ୭:୧-୨

୧୨) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୬:୧୫-୧୬; ଏବ୍ରୀ ୧୦:୨୭

୧୩) ଲୂକ ୨୧:୨୮ ; ୧ ଯୋହନ ୩:୨; ୪:୧୭; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୪:୭; ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୫-୭; ଲୂକ ୧୪:୧୪

୧୪) ଦାନିୟେଲ ୭:୨୬

୧୫) ମାଥିଉ ୨୫:୪୬; ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୬-୮; ମାଲାଖି ୪:୩

୧୬) ରୋମୀୟ ୨:୧୫

୧୭) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୧:୮; ୨ ପିତର ୨:୯

୧୮) ମାଲାଖି ୪:୧; ମାଥିଉ ୨୫:୪୧

୧୯) ମାଥିଉ ୨୫:୩୪; ୧୩:୪୩

୨୦) ମାଥିଉ ୧୦:୩୨

୨୧) ଯିଶାଇୟ ୨୫:୮; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୧:୪

୨୨) ଯିଶାଇୟ ୬୬:୫

୨୩) ଯିଶାଇୟ ୬୪:୪; ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୯

୨୪) ଏବ୍ରୀ ୧୦:୩୬-୩୮